

***„ Z BIEGIEM LAT, Z BIEGIEM DNI ...
- BARANOWSKIE GIMNAZJUM
DAWNIEJ I DZIŚ ”***

**w 60 ROCZNICĘ
BARANOWSKIEGO SZKOLNICTWA
GIMNAZJALNEGO**

**PUBLICZNE GIMNAZJUM
BARANÓW SANDOMIERSKI 2005**

ZESPÓŁ REDAKCYJNY:

Alina LIS

Barbara KLARMAN

Danuta LIS

Małgorzata KWINTOWSKA

Dorota KRZEMIENI BARSZCZ

Grażyna STĘPIEŃ

Mariusz WOŁOSZ

„ PRZESZŁOŚĆ PRZYSZŁOŚCI – na jubileusz utworzenia baranowskiego gimnazjum. ”

Jeden z wielkich synów Baranowszczyzny - ksiądz Jan Majka napisał, że "... nie ma miejsc nieciekawych. Z każdym z nich może wiązać się wiele ludzkich przeżyć, wspomnień i obrazów, obecnych i minionych. Żyją one w świadomości ludzi, osłonięte tajemniczością, owiane poezją, splecione zespołem licznych wspomnień, związane z tkliwymi uczuciami w stosunku do najbliższych osób."

Dla nas, żyjących współcześnie w „dużej” czy też „małej” Ojczyźnie, zgodni jesteśmy za Weil, że "... przeszłość jest naszym bogactwem... i nie posiadamy innego życia, innych soków niż skarby, jakie zostawiła nam przeszłość... ". Dla nas ... ze wszystkich potrzeb duszy ludzkiej najbardziej żywotna jest potrzeba przeszłości." Pamięci nie da się zgładzić, bo jest ona wciąż żywa.

Początkiem zawsze jest nauka. Ona jest motorem wszelkich zmian, rozwoju i postępu. Od nauki zaczyna się wszystko. Wiedza zdobyta jest skarbem, który możemy wszędzie ze sobą zabrać. Wiedza jest dobrem, które nigdy nam nie zginie, bo jak mówi poeta "... lepiej umieć niżli mieć, bo co umiesz, to nie zginie od ciężkiego losu strzał." Wiedza ma wiele wartości - dla młodych jest rozsądkiem, dla wiekowych pociechą, dla biednych bogactwem, a dla bogatych ozdobą i jak napomina poeta "...nie wszędzie ona z nieba przez żaden cud, lecz zdobyć ją trzeba przez swój trud."

" Rzeczypospolite zawsze takie będą, jakie ich młodzieży chowanie! ". W tym ważnym celu i z takim przesłaniem podjęto zaraz po wojnie w naszym miasteczku próbę stworzenia nowej szkoły gimnazjalnej. Inicjatorom przeświecał jeden cel, jedno przesłanie i jedna myśl, aby ta nowo utworzona szkoła była " wielką kuźnią, gdzie wykuwać się będą najświętsze hasła - Bóg, honor, Ojczyzna, nauka i praca, gdzie przepływać będzie wszystko to, co daje życie i przyszłość" tak jak to widział Janusz Korczak - wielki pedagog, przyjaciel dzieci i młodzieży.

Każdy początek tworzenia jest trudny, lecz w naszym mieście mamy chlubnych poprzedników i godny przykład do naśladowania w tym względzie. Z zadumą pochyliły się więc nad przeszłością, gdyż dla nas - " naśladowców " będzie ona bogactwem wiedzy i siłą doświadczenia. By historię tę tworzyć nadal, najpierw musimy ją poznać. Niech przeszłość byłej szkoły, poprzedniczki dzisiejszej będzie dla nas nie tylko świadectwem czasów minionych i martwą pamięcią, ale mistrzynią życia i zwiastunką przyszłości, bo możemy powtórzyć za Cyprianem Kamilem Norwidem - wielkim romantykiem " przeszłość - to d z i ś, tylko cokolwiek dalej...". Trzeba koniecznie wiedzieć skąd się wyszło i jakie są wielkich rzeczy początki.

Współczesne młode pokolenia baranowskiego gimnazjum niech zgodnie z intencją Wielkiego Papieża Jana Pawła II kierują się niniejszym wskazaniem " ... z zadumą pochylić się nad przeszłością, a z nadzieją myśleć o przyszłości.", by tej młodzieży i jej następcom było łatwiej i lepiej w zdobywaniu wiedzy, w podnoszeniu swojego wykształcenia, bo jak twierdzi poeta " ... do tych należy jutrzejszy dzień, co nowych łakną zdobyćzy. "

Temu zbożnemu celowi służy niniejsze okolicznościowe wydawnictwo na jubileusz 60 rocznicy utworzenia baranowskiego gimnazjum.

SPIS TREŚCI:

„CHLUBNA TRADYCJA” – MIEJSKIE PRYWATNE GIMNAZJUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE w BARANOWIE SANDOMIERSKIM

- 1. „ Między starymi a nowymi czasami” – dzieje Miejskiego Prywatnego Gimnazjum Ogólnokształcącego w Baranowie Sandomierskim.**
- 2. Kalendarium wydarzeń z historii Miejskiego Prywatnego Gimnazjum Ogólnokształcącego w Baranowie Sandomierskim.**
- 3. „ Dawnych wspomnień czar” – baranowskie gimnazjum we wspomnieniach dawnych absolwentów i uczniów.**
- 4. Grono pedagogiczne, absolwenci i uczniowie Miejskiego Prywatnego Gimnazjum Ogólnokształcącego w Baranowie Sandomierskim.**

„WYCHOWANIE KU WARTOŚCIOM ”- PUBLICZNE GIMNAZJUM w BARANOWIE SANDOMIERSKIM

- 1. Wizja i misja Publicznego Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim.**
- 2. „ Wymarzony duet – tradycja i nowoczesność” – Publiczne Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim.**
- 3. Kalendarium wydarzeń z działalności Publicznego Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim.**
- 4. Publiczne Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim w ogólnopolskich akcjach edukacyjnych i działalności organizacji szkolnych.**
- 5. „ Kroczymy ku nowoczesności !” – uczniowskie wizje przyszłości baranowskiego gimnazjum.**
- 6. „Mądrość, światło, nauka” – powrót po półwieczu szkolnictwa licealnego do Baranowa Sandomierskiego.**
- 7. Grono pedagogiczne, absolwenci i Rada Rodziców Publicznego Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim.**

**„CHLUBNA TRADYCJA” –
MIEJSKIE PRYWATNE GIMNAZJUM
OGÓLNOKSZTAŁCĄCE
w BARANOWIE SANDOMIERSKIM**

1. „Między starymi a nowymi czasami” – dzieje Miejskiego Prywatnego Gimnazjum Ogólnokształcącego w Baranowie Sandomierskim.

Na początku września 1944 roku, tuż po wyzwoleniu miasteczka spod okupacji hitlerowskiej, w Baranowie Sandomierskim rozpoczęła działalność nowa placówka oświatowa - PRYWATNE KOEDUKACYJNE GIMNAZJUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE. Powstało ono dzięki inicjatywie oraz osobistemu poświęceniu i zaangażowaniu dwóch osób – Pani mgr Janinie Wnękowskiej- absolwentce Uniwersytetu im. Jana Kazimierza we Lwowie i Księdza - katechety Józefa Stali. Pani Janina Wnękowska była zarządzającym, a później pierwszym dyrektorem baranowskiego gimnazjum. Zmarła w 1945 roku, w pierwszym roku działalności gimnazjum.

W 1946 roku zmieniono nazwę nowej placówki oświatowej na MIEJSKIE PRYWATNE GIMNAZJUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCE, która to nazwa obowiązywała do zakończenia jego działalności w 1950 roku.

W 1947 roku lokalne władze oświatowe dokonały zmiany na stanowisku dyrektora gimnazjum. Został nim ówczesny kierownik Szkoły Podstawowej w Baranowie Sandomierskim - Pan Stanisław Wołoszyński. Kierował on obiema placówkami do 1950 roku, to jest do momentu zmian organizacyjnych w polskiej oświacie.

Grono pedagogiczne miejskiego gimnazjum tworzyli nauczyciele baranowskich szkół: podstawowej i zawodowej, uczących w miasteczku przed i po II wojnie światowej. W czasie swojego istnienia grono pedagogiczne gimnazjum powiększało się o nowych nauczycieli.

Uczniami prywatnego gimnazjum ogólnokształcącego do 1946 roku była młodzież z miasteczka Baranowa Sandomierskiego i okolicznych wiosek: Dymitrowa Dużego i Małego, Suchorzowa, Siedleszczan, Skopania, Woli Baranowskiej i Knapów. Po wybudowaniu stałego mostu na Wiśle dołączyła do nich młodzież z tzw. „z za Wisły”: Gągolina, Łązka, Chodkowa, Otoki, Łoniowa, Grabiny i Długołęki.

Przez 6 lat istnienia gimnazjum ogólnokształcącego w Baranowie Sandomierskim tj. w latach 1944 - 1950 naukę pobierały roczniki młodzieży: od 1928 (najstarszego) do 1934 roku (najmłodszego) w kolejnych latach szkolnych. Prawie każdy rocznik, oprócz dwóch (1928 i 1929) stanowił jeden oddział klasowy, liczący od 10 uczniów w roku 1944 do 25 - 30 uczniów w 1950 roku.

Nauka w baranowskim gimnazjum była płatna. Miesięczne czesne w pierwszych latach działalności wynosiło najpierw 400 - 600 złotych, a później 9000. Mimo to nie brakowało chętnych do pobierania w nim nauki.

Miejskie Prywatne Gimnazjum Ogólnokształcące w Baranowie Sandomierskim było gimnazjum koedukacyjnym o profilu nauczania wzorowanym na klasycznych gimnazjach przedwojennych.

Przez dwa lata tj. w roku szkolnym 1944/1945 i 1945/1946 zajęcia lekcyjne odbywały się w dwóch salach lekcyjnych na parterze budynku szkoły podstawowej, a później w dwóch poniemieckich barakach mieszkalnych, które dyrektor gimnazjum otrzymał nieodpłatnie z

jednostki wojskowej w Nowej Dębie. Dzięki rodzicom zostały one przystosowane do potrzeb szkolnych. W każdym baraku znajdowały się cztery duże sale lekcyjne, bardzo skromnie wyposażone w sprzęt szkolny i pomoce dydaktyczne. Wiele pomocy na lekcje przynosili sami nauczyciele, a później wykonywali wspólnie z uczniami gimnazjum. Uczono ze starych, przedwojennych podręczników.

Obowiązkowym strojem baranowskich gimnazjalistów były szkolne mundurki i czapki. Wśród działających w tutejszym gimnazjum organizacji uczniowskich szczególnie wyróżniało się szkolne harcerstwo - drużyna dziewcząt i chłopców.

W 1949 roku największym wydarzeniem w baranowskim gimnazjum była pierwsza „mała matura”. Zdawali ją uczniowie roczników: 1931 i 1932:

- dziewczęta: Alicja KOZIK, Zofia LIPSKA, Helena LIS, Halina ŁUKASIEWICZ, Albina MALINOWSKA, Irena PINDERA, Stefania STĘPIEŃ, Józefa SZEWC,
- chłopcy: Edward GWÓZDZ, Jerzy HAMERSKI, Jan MAJKA, Tadeusz MANIAK, Ludosław MULLER, Tadeusz ŁUKASIK, Roman SUROWIEC, Stanisław ŚLĘZAK.

Stali się oni pierwszymi z „małą maturą” absolwentami Miejskiego Prywatnego Gimnazjum Ogólnokształcącego w Baranowie Sandomierskim. Była to pierwsza i jedyna „mała matura” w historii baranowskiego gimnazjum.

Z tej okazji pan Michał Dąbrowski - miejscowy fotograf wykonał okolicznościowe tableau. Wystawione w oknach baranowskiej apteki stało się lokalną atrakcją, wzbudzając ogromne zainteresowanie wśród mieszkańców miasteczka i okolicznych wiosek.

Z dniem 30 czerwca 1950 roku baranowskie gimnazjum ogólnokształcące przestało istnieć. Decyzją Kuratora Okręgu Szkolnego w Rzeszowie nasze gimnazjum jako placówka oświatowa zostało rozwiązane w związku z ogólnokrajową reorganizacją szkolnictwa w Polsce. Jego uczniowie kontynuowali naukę w szkołach średnich w: Tarnobrzegu / Liceum Ogólnokształcącym/ i w Mielcu / Państwowym Gimnazjum/. Do tych szkół została przekazana wszelka dokumentacja po rozwiązanej szkole gimnazjalnej.

Jedynymi pamiątkami, które ocalały i które świadczą o istnieniu Miejskiego Prywatnego Gimnazjum Ogólnokształcącego w Baranowie Sandomierskim są: szkolne dzienniki i świadectwa absolwentów i byłych uczniów baranowskiego gimnazjum oraz zachowane do dzisiaj stare, okolicznościowe tablety z szesnastoma, jedynymi absolwentami tejże szkoły wraz z wychowawcą i gronem pedagogicznym z 1949 roku.

Szkoda, że tylko tyle pozostało po tej szkole, jej nauczycielach i uczniach.

2. Kalendarium wydarzeń z historii Miejskiego Prywatnego Gimnazjum Ogólnokształcącego w Baranowie Sandomierskim.

wrzesień 1944 r. – powstanie Prywatnego Koedukacyjnego Gimnazjum Ogólnokształcącego w Baranowie Sandomierskim

marzec 1945 r. – śmierć Janiny Wnękowskiej, założycielki i pierwszego dyrektora baranowskiego gimnazjum

1944 – 1946 – gimnazjalne zajęcia lekcyjne prowadzone w dwóch salach lekcyjnych w budynku szkoły podstawowej

wrzesień 1946 r. – zmiana nazwy na Miejskie Prywatne Gimnazjum Ogólnokształcące w Baranowie Sandomierskim

1946 – 1950 – gimnazjalne zajęcia lekcyjne prowadzone w dwóch ponemieckich barakach mieszkalnych, otrzymanych z jednostki wojskowej w Nowej Dębie

1947 – 1950 – pełnienie stanowiska dyrektora baranowskiego gimnazjum przez Stanisława Wołoszyńskiego

kwiecień 1949 r. – przeprowadzenie egzaminu maturalnego tzw. „małej matury” w baranowskim gimnazjum, pierwsi absolwenci baranowskiego gimnazjum

sierpień 1950 – likwidacja Miejskiego Prywatnego Gimnazjum Ogólnokształcącego w Baranowie Sandomierskim

3. „Dawnych wspomnień czar” – baranowskiego gimnazjum we wspomnieniach dawnych absolwentów i uczniów.

„AWANS”¹

(...) Poszliśmy zatem z Mamą do miasteczka, ażeby się zapisać do tej wyższej szkoły, o której miałem bardzo wysokie wyobrażenie i uważałem to za prawdziwy awans. Już sam budynek szkolny – piętrowy, obejmujący siedem dużych klas, gabinet pomocy naukowych, kancelarię kierownika i obszerne mieszkanie – otoczony ogrodem i dużym szkolnym boiskiem, robił na mnie niemałe wrażenie. Ilekroć przechodziłem obok niego w drodze do kościoła, znajdującego się tuż po drugiej stronie ulicy, marzyłem, o tym by móc się tu kiedyś uczyć.

(...) Po dwóch miesiącach wakacji miałem się przekonać, że nie tylko środowisko szkolne, ale realizowany tutaj program okazał się dla mnie fascynujący. Był to program rozległy i dostatecznie zróżnicowany, a dzięki pedagogicznemu i dydaktycznemu podejściu niektórych zwłaszcza nauczycieli na tyle otwarty, że nawet wychodzące poza program zainteresowania uczniów spotykały się ze zrozumieniem i pomocą z ich strony. Było wśród nich co najmniej czworo lub pięcioro takich, którzy umieli dostrzec indywidualne zdolności i zainteresowania ucznia i byli gotowi służyć mu radą, informacją czy książką, ażeby mógł je rozwijać. W tym tkwi chyba istota awansu, jakim dla mnie była ta szkoła. (...)

Muszę (...) oddać sprawiedliwość dydaktycznym zdolnościom i trosce pedagogicznej (...) moich wychowawców: (...) Jance Wnękowskiej i opiekunce naszej klasy, Zofii Drzewińskiej. Byli to ludzie obdarzeni szczególną iskrą Bożą oraz umiłowaniem swej pracy wychowawczej. Nie sposób o nich zapomnieć, bo do dziś w jakim sensie żyję tym, co oni posiali. A umieli siać w taki sposób, że dalej rozrastało się to już spontanicznie. (...) ci nauczyciele – z Bożej łaski – umieli zaspokajać naszą ciekawość świata, starali się ukazywać jego harmonię, uczyli przeżywać radość z piękna i podziwiać wielkość dokonań ludzi niezwykłych. Był w tym jakiś wielki optymizm, który nie dawał przystępu nudzie, lecz porywał do wysiłków i prób współdziałania. Dla mnie ludzie ci byli nie tylko przedstawicielami wyższej klasy społecznej (inteligencja!), ale odnajdywałem w nich, w ich osobowościach, arystokratów ducha, poczytując sobie za zaszczyt to, że mogę się czegoś od nich nauczyć.

(...)Pani Zofia Drzewińska, którą bez cienia złośliwości przezywaliśmy „Dziopa”, bo takim słowem ona sama określała wszystkie dziewczynki, wprowadzała nas nie tylko w tajniki języka, gramatyki i literatury i historii, ale także uczyła patrzeć na świat i cieszyć się jego pięknem. To od niej nauczyłem się dostrzegać kształty i kolory, rozróżniać ich odcienie, wnikać w tajemnice perspektywy. Uczyła nas po prostu rysunków, ale umiała położyć na białej kartce papieru przebarwiony liść jesienny, pokazać, jak gra on w blasku słońca i nauczyć na, jak zmieszać akwarelowe farbki, by nałożone na papier barwy zagrały jak żywe. Umiała nam pokazać kawałek starej budowli (kościół, fragment zamku, most na Wisłoce), odnaleźć najwłaściwsze miejsce do jego obserwacji i uczyła, jak przy pomocy zwyczajnego ołówka podjąć próbę przeniesienia tego na papier z zachowaniem tajemniczej magii perspektywy. Potrafiła wreszcie rozbudzać naszą fantazję i zachęcała nas, byśmy z zaobserwowanych fragmentów próbowali budować nowe całości.

(...) Najwspanialszą naszą nauczycielką była chyba Janka Wnękowska, szczupła, wysoka blondynka w dojrzałym wieku. Uczyła nas rachunków, które wkrótce okazały się matematyką, bo zdołała nas w nich stosunkowo zaawansować, a także fizyki, jakich

---

¹ Józef Majka: „Na krzywych liniach” Fundacja Jana Pawła II, Rzym- Lublin 1993 (rozdz. VI, str.63-72)

początków chemii oraz śpiewu. W tym ostatnim nie odniosłem nigdy żadnych sukcesów, ale matematyka i fizyka bardzo mnie zainteresowały. Niestety, prawie wszystko, czego się w tych dziedzinach nauczyłem, było niemal wyłącznie jej dziełem. (...) Nie spotkałem więcej w życiu osoby o tak wielkim autorytecie pedagogicznym i zdolnościach dydaktycznych. Wielka szkoda, że śmierć zabrała ją tak wcześnie.

Swoją bardzo pozytywną ocenę nowej szkoły przenieśliśmy także na zespół nowych koleżanek i kolegów, którzy początkowo stanowili dla mnie jedynie grupę odniesienia, do jakiej chciałem należeć, ale czułem się jakoś od nich mniejszy. Przyjęli mnie bardzo życzliwie i serdecznie.

(...) Szkoła otwierała przede mną nowe światy: geografia i przyroda, globus, mapy, obrazy różnorodnych zwierząt ziemnych, powietrznych i wodnych, nowe nazwy roślin, lądy i morza, kontynenty i oceany, rzeźba krajobrazu, rzeki i jeziora, informacje o zmianach i strefach klimatycznych i wreszcie ludzie: ludy, narody i rasy – wszystko to były sprawy niesłychanie pasjonujące, rozbudzały wyobraźnię, wzniewały nienasyconą ciekawość. Może jeszcze bardziej interesował mnie świat wytworów i dzieł człowieka, o których ciągle wiedziałem niewiele, pomimo, że nie darowałem żadnej książki. Osobną pasją stał się język mówiony, a zwłaszcza pisany: słowa, ich forma, części mowy, zdania i różne formy językowych powiązań słów i tego, co one zawierają i wyrażają. Pierwsze wreszcie „zdania” i pierwsze samodzielnie budowane zdania, próby takiego łączenia słów, żeby tworzyły one jakiś sens, określały czynność, wyrażały to, co myślimy.

Wielkim przeżyciem był pierwszy kontakt z historią, nie tylko z tym, co było, ale z tym z czego myśmy wyrosli. Dopóki nie wprowadzono nas w historyczne myślenie, nie były dla mnie historią dwie główne budowle miasteczka: kościół i zamek, choć były historyczne i znajdowały się bardzo blisko. Historia była czymś bardzo odległym i nie czuliśmy się w żadnym stopniu jej częścią ani jej wytworem.

(...) Z dzisiejszej, bardzo przecież odległej perspektywy próbuję ocenić w jakim stopniu kilka lat tej naprawdę dobrej szkoły zrobiło ze mnie innego człowieka. Były przecież we mnie jedynie załamki pragnień, zainteresowań i dążeń, które zamykały się w bardzo wąskich horyzontach. Szkoła ich nie tylko nie zdusiła, ale bardzo szeroko rozwinęła, oświetliła całe bogactwo świata widzialnego i nauczyła stawiania pierwszych kroków ducha.

(...) Tylko w ten sposób szkoła robi z ucznia człowieka, że stawia przed nim zadania, ułatwia mu określanie wartości i bacznie obserwuje jego wybory, interweniuje jedynie wtedy, kiedy to jest konieczne. Nie jest dobrze, jeżeli ona dokonuje za niego najważniejszych wyborów, ale powinna o nich wiedzieć i w razie potrzeby je ułatwiać, czuwać nad nimi, ale do nich nie zmuszać. W takich warunkach każdy dojrzały wybór jest sukcesem szkoły i awansem ucznia na coraz pełniejszego, doskonalszego człowieka.

A to był dopiero początek drogi, pierwszy krok.

„PIERWSZE POCZĄTKI”²

(...) dramatyczne dni przeżywał Baranów i jego mieszkańcy po 29 lipca, to jest po wejściu Armii Czerwonej. Zdobyła ona w rejonie Baranowa i Tarnobrzega przyczółki za Wisłą, które jako najbardziej wysunięta na zachód, Niemcy usiłowali szybko zlikwidować. Część Baranowa została zbombardowana i spalona. Dobytek ludności, w tym i mojej rodziny, został pod gruzami zniszczonych domów. Po kilkunastu dniach walki po wschodniej stronie Wisły ustały i życie wróciło do normy.

(...)w Baranowie zapanował względny spokój. Walki frontowe rozgrywały się po drugiej stronie Wisły i tylko nocami, wylapywane przez sowieckie reflektory, pokazywały się nad Baranowem niemieckie samoloty zwiadowcze. Życie zaczęło się normalizować. Było „głodno”, a zbliżająca się zima miała spowodować, że wkrótce będzie także „chłodno”.

(...) W tej tak bardzo trudnej sytuacji bytowej grupa ocalałych baranowskich nauczycieli, rozpoczynając zajęcia szkolne postanowiła zorganizować również naukę z programem I klasy gimnazjalnej dla znacznej grupy młodzieży baranowskiej i przebywających tutaj wysiedleńców z Wielkopolski i uciekinierów z Kresów Wschodnich. Nie było to zadanie łatwe. Nie było podręczników, zeszytów i przyborów do pisania. Tych ostatnich szukaliśmy w domowych zakamarkach, w sklepach nie było. Nauczyciele dyktowali najważniejsze kwestie i te notatki służyły do przerabiania lekcji w domu.

(...) Jesienią otwarto szkołę powszechną, a także zorganizowano pierwszą klasę gimnazjum, do której przyjęto nas obu z Januszkim, Janka i Kazia Drzewińskich i innych, co ambitniejszych rówieśników. Grono nauczycielskie tworzyli nasi dawni nauczyciele, m.in. p. Koryl uczył polskiego i historii starożytnej, p. Wnękowska- matematyki, ks. Józef Stala, późniejszy biskup sufragana diecezji w Tarnowie, łaciny i religii. Na rozpoczęcie roku szkolnego przygotowaliśmy mały koncert muzyczny. Orkiestra w składzie: Januszek-bęben, Kazio Drzewiński-gitara, Janek Drzewiński - mandolina, Henio Rogala i ja – skrzypce grywała w domu parafialnym. Wizytowała nas p. Wnękowska, zachęcając do kontynuowania ćwiczeń. I rzeczywiście, na rozpoczęcie roku szkolnego, w dużej sali szkolnej, orkiestra zagrała kilka utworów, w tym na początek dziarskiego marsza. Dostaliśmy oklaski, z których byliśmy bardzo dumni. Co jakiś czas, w ciągu roku szkolnego, zbieraliśmy się na wspólne muzykowanie.

(...) Nie wszyscy „studenci”, jak to bywa w szkole, przykładali się zbytnio do nauki, a w dodatku w ostatniej ławce rżnęli w karciochy. Nie tolerował tego p. Koryl, który groził, że zlikwiduje ten triumwirat z ostatniej ławki! Ten triumwirat tworzyli: Januszek Solarski, Kazio Drzewiński i Tazio Krzemiński.

(...) Z największym uznaniem i głębokim szacunkiem wspominam p. Koryła, nauczyciela języka polskiego. Pan Koryl na swoich lekcjach czynił różne aluzje do dziejów Polski, opowiadał o bitwie pod Grunwaldem, nawiązywał także do ostatniej wojny- kampanii wrześniowej. Słuchaliśmy z zapartym tchem, wyczuwając, że przemawia do nas prawdziwie polski nauczyciel. (...) Pan Koryl zaszczerpił we mnie zamiłowanie do „Pana Tadeusza”. Uczyliśmy się na pamięć fragmentów, które do dzisiaj pamiętam (...).

(...) Nadeszła dość wczesna zima i od razu bardzo mroźna. Marnie ubrani, marzliśmy w szkole z powodu braku opału. Żeby kontynuować lekcje sami „kombinowaliśmy” drzewo na opał i sami też raniutko, po dwie osoby, chodziliśmy palić w piecach.

---

² Bolesław Solarski: „Z Sambora do Łęczycy 1927 – 1990”, Łęczycza 1997 (str.103 –104, str.152 – 163)

„ Z ŻYCIA MĘSKIEJ DRUŻYNY HARCERSKIEJ.”³

W pierwszych dniach września 1945 roku w kancelarii szkolnej u Pana Dyrektora Wołoszyńskiego złożyłem podanie o przyjęcie mnie w poczet uczniów gimnazjum, składając odpowiednie dokumenty. Musiałem jednak zdać egzamin przed Panem Profesorem Koryłem. Zapytał mnie co czytałem z polskiej literatury. Oświadczyłem, że „Krzyżaków” i „Trylogię” Sienkiewicza i zgodnie z pytaniem opowiedziałem wybrany fragment walki Wisniowieckiego z Krzywonosem pod Groblą, jak Longinus pojmał Półjana, a Zagłoba w komicznych okolicznościach zdobył chorągiew kozacką. I tak zostałem przyjęty i przez 3 lata byłem uczniem tegoż gimnazjum.

We wrześniu zostałem przyjęty również do harcerstwa, które już istniało w szkole. Była to wówczas jedyna organizacja młodzieżowa w szkole. Sodalicję Mariańską i Krucjatę Eucharystyczną prowadził Ksiądz Proboszcz Stochel, ale przy kościele parafialnym. W harcerstwie ujęły mnie hasła: Bóg, honor i Ojczyzna, nauka i cnota. Opiekunem harcerzy był Pan Profesor Szadaj, a patronował całym sercem wszystkim poczynaniom harcerskim Pan Dyrektor Wołoszyński.

Pierwszym drużynowym był Bronisław Krepka ze Skopania z najstarszej klasy, wówczas III gimnazjum. Byli to wspaniali chłopcy- Krepka, trzech Stawowych, Obara. W każdą niedzielę był apel na placu szkolnym, a następnie czwórkami wszyscy szli do kościoła na mszę świętą. Harcerze prowadzili pozostałych uczniów gimnazjum. Szli z nami i nasi nauczyciele. Wszyscy z radosnym sercem szliśmy ufnie w lepszą przyszłość.

W ramach przysposobienia wojskowego udawaliśmy się nad Wisłę, gdzie była ćwiczona musztra i ostre strzelanie. Karabiny i amunicje otrzymywaliśmy od Milicji Obywatelskiej i to było pod ich kontrolą. Po roku te niebezpieczne harce zostały zabronione. Były to czasy powojenne. Na polach przyfrontowych było wiele wszelkiego rodzaju broni. Do szkoły przychodziliśmy z pistoletami, granatami, minami i aż dziw, że nikt nikogo nie zabił. Była to jednak młodzież mądra, dobrze wychowana przez rodziców i wspaniale prowadzona przez swoich nauczycieli.

I to bardzo dobrze, że była taka organizacja harcerska, która wchłonęła w swe szeregi te niespokojne, młode umysły i uporządkowała ich myślenie i czyny. W niektórych bowiem szkołach, w Chobrzeżanach, Ropczycach i innych gdzie nie było harcerstwa, powstawały organizacje bojowe do walki z narzuconym systemem bolszewickim, wskutek czego młodzież wiele wycierpiała w więzieniach ubowskich. Baranowska Męska Drużyna Harcerska im. Kazimierza Pułaskiego podlegała administracyjnie tarnobrzeskiemu Hufcowi.

W 1947 roku nasz drużynowy Bronisław Krepka wstępuje do Seminarium Księża Misjonarzy w Krakowie i jako kapłan będzie przez długie lata pracował jako misjonarz młodzieży. Po nim drużynowym został Ryszard Szadaj i pod jego kierunkiem nastąpił wspaniały rozwój życia harcerskiego. Powstała nowa Drużyna Młodzików, powiększyły się nasze zastępy. I tak powstał w Baranowie Sandomierskim Podhufiec przy Hufcu tarnobrzeskim.

Największa praca spoczywała na Zastępowych, którzy raz w miesiącu odbywali ze swym zastępem szkolenie, aby przy zbiórce całej Drużyny wykazać się swymi osiągnięciami. Zbiórka jednego zastępu czy całej drużyny rozpoczynała się od modlitwy harcerskiej: „ O Panie Boże, Ojczyzna, w opiece swej nas miej”, następnie wykład jednego z harcerzy na różne tematy np. historia skautingu, poznanie swego patrona, poznanie historii Polski, a zwłaszcza jej bohaterów. Później ćwiczenia sprawnościowe i kończyło się spotkanie odpowiednią pieśnią harcerską jak np. „Pod żaglami Zawiszy”.

---

³ ks. Wacław Tomczyk: „ Wspomnienia z życia harcerskiego drużyny męskiej przy Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim w latach 1945-48.” (maszynopis)

Dla harcerzy ważnym wydarzeniem były przyrzeczenia harcerskie. W maju 1947 roku na Rynku baranowskim, przy ognisku i w obecności Harcmistrza Druha Freja z Tarnobrzega oraz miejscowego Burmistrza Pana Lipskiego, niektórych naszych wychowawców i wielkiej liczby miejscowego społeczeństwa, nowe zastępy młodych harcerzy złożyły przyrzeczenie służbie Bogu, Ojczyźnie i ludziom. Jak zwykle według ustalonego programu najpierw wstaliśmy do apelu, następnie odśpiewana modlitwa harcerska, sprawozdanie z życia i działalności Drużyny harcerskiej, a później złożenie przysięgi harcerskiej, którą przyjął Harcmistrz Druh Frej. Całością uroczystości, łącznie ze sprawozdaniem kierował nasz nieoceniony Drużynowy Ryszard Szadaj. A potem program artystyczno-rozrywkowy. Piosenki, skecze, dowcipy, a jako gwóźdź programu wychowawczego odśpiewano „Litanię harcerską” na melodie „Litani do Wszystkich Świętych”, w której przedłożono harcerskie prośby i błagania: o świetlicę dla harcerzy, kierowane do Burmistrza, o wszelkie pomoce naukowe, kierowane do Dyrektora szkoły, przeproszenie za pijaństwo w piątkowe jarmarki i wiele podobnych wezwań, w których wytknięto aktualne wtedy wady i stawiano wymagania poprawy. Było to coś w duchu społecznego rachunku sumienia. Ognisko zakończyło się wspólnym śpiewem: „Idzie noc, słońce już zeszło z gór, zeszło z pól, w cichym śnie spocznij już, Bóg jest tuż Bóg jest tuż.” Śpiewano trzy razy, za każdym razem ciszej, a na końcu murmurando. Ostatnim akcentem było podanie sobie dłoni i odśpiewanie zawołania harcerskiego: „Bratnie sobie słowo dajem, że pomagać będziem wzajem. Druh druhowi druh, hasłem nam czuj duch.” Podobne ogniska odbywały się i na błoniach przy Babulówce, gdzie bardziej echo odpowiadało harcerzom. Przy ognisku grupa harcerzy zanosila wezwanie np. „Co mówi echo?”, a w oddali głos z ukrycia odpowiadał „że echo mówi zawsze prawdę. I wezwanie z pytaniem: „Co najbardziej ludziom szkodzi?”, a odpowiedź: „Gdy alkohol piją młodzi!”, albo „Jaka jest (tu się wymieniało czyjeś imię) wada?” z odpowiedzią: „Nic nie robi, dużo gada.” Społeczeństwo Baranowa kochało swoich harcerzy i chętnie brało udział w ich uroczystościach.

W grupie harcerzy wyróżniali się przede wszystkim: Ryszard Szadaj, Ślęzak, Marian Satara z Baranowa, bracia Święchowcie i Cieślukowski ze Skopania, bracia Nowakowie z Międzywodzia, i mój udział był również dostrzegany.

Godnym wspomnienia jest udział harcerzy baranowskich w obozie harcerskim w Kartuzach Kujawskich, gdzie grupa baranowska stanowiła 1/3 obozu z tarnobrzegskiego. Prócz wypoczynku i rozrywki harcerze zdobywali tam różne sprawności jak: kuchcika, zdobnika, sobieradka, poety, pisarza i inne. Najtrudniej było zdobyć sprawność „trzech piórek”. Polegała ona na tym, że jednego dnia od apelu rannego do wieczornego nie wolno było nic jeść. Na drugi dzień należało się tak ukryć, aby nikt nie mógł znaleźć, a na trzeci dzień, żyjąc w gromadzie harcerskiej nie wolno było wymówić żadnego słowa. I ta trzecia rzecz była najtrudniejsza. Zdobył ją tylko jeden harcerz z Tarnobrzega. Na tym obozie w każdą niedzielę i święto, w takt werbla szliśmy do kościoła, a że byli harcerze i z innych części Polski, to na mszy porannej kościół był pełen harcerzy. Harcerze nasi brali także udział w powiatowych zawodach sportowych w Kartuzach. Kilku harcerzy z Tarnobrzega zajęło na nich pierwsze miejsce. Odbywaliśmy wycieczki krajoznawcze, zapoznając się z kulturą i zwyczajami Kaszubów - mieszkańców Kujaw. Osobiście zebrałem kilka legend kaszubskich, za co zostałem wyróżniony.

Nie byłoby tak wspaniałego rozwoju harcerstwa, gdyby nie tacy ludzie jak Pan Dyrektor Wołoszyński, nasz opiekun Pan Szadaj, Burmistrz Baranowa Lipski, który zawsze nam znalazł jakiś lokal na świetlicę harcerską, a przede wszystkim druh Ryszard Szadaj – nasz Drużynowy. Harcerze zdobywali wiedzę i sprawności, byli ofiarni dla bliźnich. Przeważnie byli to najlepsi uczniowie w szkole, a otrzymywali również stopnie harcerskie, począwszy od młodzika, przez wywiadowcę, cwika, harcerza Orlego i harcerza Rzeczpospolitej Polskiej. Ja skończyłem na cwiku i przygotowywałem się z kilkoma kolegami do harcerza Orlego.

Niestety w 1948 roku władza ludowa rozwiązała Polskie Harcerstwo, a utworzyła harcerstwo czerwone i... był to koniec baranowskiego harcerstwa w służbie Bogu i Ojczyźnie. Zgasło światło dla Polski, polskiej młodzieży, a zaczęła działać partyjna organizacja młodzieżowa ZMP czyli Związek Młodzieży Polskiej.

Ryszard Szadaj przeniósł się do Tarnobrzega. Ślęzak, Chwałek, Nowak i ja wstąpiliśmy do Seminarium Duchownego w Sandomierzu, bo tylko na tej drodze widzieliśmy dalszy pełny rozwój naszej osobowości.

Przy baranowskim gimnazjum i szkole podstawowej istniała również Dziewczęca Drużyna Harcerska, ale na ten temat mogą wypowiedzieć się Zofia Lipska czy Hala Łukasiewicz, bo my chłopaki to znaliśmy tylko taką piosenkę : „ Harcerzem chciałbym być, harcerkę chciałbym mieć, harcerka mówiła, że kocha mnie.”

„MÓJ PIERWSZY BAL.”⁴

Moje wspomnienia – do których często wracam- o szkole w Baranowie Sandomierskim są ciepłe i chyba najmiłsze memu sercu. Są to lata beztrudnej młodości, ale i niedawno przeżytego horroru, jakim była okupacja hitlerowska, a następnie ciężkie walki na tzw. przyczółku baranowsko-sandomierskim. A potem nastał wreszcie spokój.

Tuż po wojnie powstają w moim miasteczku: Prywatne Gimnazjum, Szkoła Rolnicza i Szkoła Zawodowa. Nasze Gimnazjum mieściło się w poniemieckich barakach. Tam też była Szkoła Zawodowa. Jedynie Szkoła Rolnicza miała swoją siedzibę w przepięknym, choć zniszczonym działaniami wojennymi, zamku renesansowym. Jego ostatnim właścicielem był Roman Dolański, który zmarł w biedzie na wygnaniu w Krakowie.

Miałam dużo szczęścia, bowiem w moim Gimnazjum uczyli wspaniali nauczyciele. Z sentymentem wspominam panią Irenę Kopecką- polonistkę. Znakomita osoba, o dużej wiedzy i wysokiej kulturze osobistej, rozbudziła w nas zamiłowanie do książki i poezji. Pozostało mi to do dziś. Żałuję, że dzisiejsza młodzież tak mało czyta, a tak wiele czasu poświęca sprawom zbytecznym.

Pani Maria Urdzela dała nam dobre podstawy do pogłębiania umiejętności posługiwania się językiem francuskim. Na moim świadectwie maturalnym z Liceum Ogólnokształcącego w Mielcu widnieje dumnie „5”. Mieliśmy dzięki niej też dobre podstawy i z języka łacińskiego- to język i piękny, i potrzebny, chociaż tzw. „martwy”. Wspomnę jeszcze panią Elżbietę Kopecką, która uczyła chemii i fizyki. Przedmioty te dla mnie i dla wielu innych uczniów trudne. Nie można było się ich nie uczyć, bowiem Pani Elżbieta była wymagającą i surową nauczycielką. Wówczas nie cieszyła się ona zbyt naszą sympatią, ale była przez nas ceniona i szanowana. Kiedyś, po wielu latach to ja cieszyłam się jej sympatią. Było wiele spotkań i rozmów i wtedy okazała się osobą ciepłą i serdeczną.

Jedną z najważniejszych postaci szkolnych był Ksiądz Dziekan Henryk Stochel. Był lubiany przez młodzież. Serdeczny, uśmiechnięty i zycziwy. Był wielkim patriotą, dlatego w tamtych czasach był bardzo często wzywany na przesłuchania przez bezpiekę (Urząd Bezpieczeństwa) i przez milicję. On nie bał się, był nieustraszony i robił swoje.

Rządził naszą wspaniałą Radą Pedagogiczną, naszą szkołą i nami – uczniami niezapomniany Pan Dyrektor Stanisław Wołoszyński- znakomity nauczyciel geografii i rysunku, doskonały organizator. Trzymał tę rozbrykaną młodzież w ryzach. Był ład, porządek i dyscyplina. W tych bardzo trudnych powojennych czasach mieliśmy najlepiej wyposażone pracownie. To była wielka zapobiegliwość i pasja Pana Dyrektora.

Pamiętam dzień, kiedy Pan Dyrektor wyznaczył moją kuzynkę Wandę Wilczyńską, mnie i moich dwóch kolegów z naszej klasy do wzięcia udziału w balu karnawałowym. Bal odbywał się na salach zamkowych. Organizatorami były starsze klasy Gimnazjum i Szkoła Rolnicza. Ubrana w pożyczoną, błyszczącą sukienkę, uczesana we francuskie loki przez zawodową fryzjerkę – moją ciocię Annę Wilczyńską, wyruszyłam na ten mój pierwszy bal. Bal na salach zamkowych- czułam się jak w bajce. Pan Dyrektor dał nam wcześniej lekcje dobrego zachowania się i pewnych manier.

Dziewczęta zapraszały chłopców do suto zastawionych stołów. Byłyśmy stremowane, bo przecież nie znałyśmy tych chłopców ze szkoły rolniczej. Później była część artystyczna pod bacznym okiem Pana Dyrektora. Znał się na wszystkim. Wreszcie orkiestra zagrała marsza i bal się rozpoczął. Spojrzałyśmy z Wandą na siebie. To było hasło do ucieczki. Tak- stchórzyłyśmy obie, a nasi dzielni chłopcy zwiali razem z nami. Tak to skończył się mój

---

⁴ Janina Muller: „Mój pierwszy bal” (rękopis)

pierwszy bal, wielki bal. Chętnie i z wielkim rozrzewnieniem obie go do dzisiaj wspominamy.

Pan Dyrektor Wołoszyński wielce zasłużył się dla szkół baranowskich i samego Baranowa Sandomierskiego. Po ponad 30 latach trudnej i odpowiedzialnej pracy opuścił on wraz ze swoją Małżonką Janiną nasze miasteczko. Odejście tego wielkiego nauczyciela, wychowawcy i człowieka wspominam z zażenowaniem i goryczą. Mam wielki żal do tych, którzy do tego wówczas doprowadzili. Na pocieszenie pozostało mi po Nim kilka okolicznościowych kartek pocztowych i krótkich liścików, jakie pisywał do mnie, będąc już po odejściu w Komańczy. Byłam jedną z bardzo niewielu osób, do których pisywał i z którymi z Baranowa utrzymywał kontakt.

Mówiłam kiedyś moim dzieciom, a dziś powtarzam to moim wnukom, że jest wiele dobrych i ciekawych zawodów. Jest wielu świetnych fachowców, ale żaden nie dorównuje nauczycielstwu, bo tylko oni - , nasi nauczyciele i wychowawcy pozostają na zawsze w naszej wdzięcznej pamięci. Bez wyjątku wszyscy.

4. Grono pedagogiczne, absolwenci i uczniowie Miejskiego Prywatnego Gimnazjum Ogólnokształcącego w Baranowie Sandomierskim.

GRONO PEDAGOGICZNE:

Nauczycielami Miejskiego Prywatnego Gimnazjum Ogólnokształcącego w Baranowie Sandomierskim w latach 1944 - 1950 byli:

- Janina WNEKOWSKA: pierwszy dyrektor gimnazjum i jednocześnie nauczycielka przedmiotów ścisłych,

- Stanisław WOŁOSZYŃSKI: dyrektor gimnazjum w latach 1947 -1950 i jednocześnie nauczyciel geografii, geologii i rysunku i przedmiotów cielesnych,

- inni nauczyciele przedmiotów ścisłych:

a/ matematyka: Władysław STASIÓW, Stanisław ORZEŁ, Stanisław STAWOWY

Tadeusz SZADAJ,

b/ fizyka, chemia: Władysław STASIÓW, Emil WAWRZYCKI, Elżbieta MADEJ, Stanisław STAWOWY, Stanisław ORZEŁ, Maria PIETRUSKA,

c/ biologia, zoologia i botanika: Maria PIETRUSKA, Elżbieta MADEJ,

- nauczyciele przedmiotów humanistycznych:

a/ język polski: Irena KOPECKA, Stanisław KORYL, Helena KARST

b/ język francuski, język łaciński: Maria URDZELA, Maria PIETRUSKA, ksiądz

Stanisław PANEK, Alina MIERZWOWICZ

c/ język niemiecki: Władysław STASIÓW,

d/ historia: Stefan TRZECIAK,

e/ nauczyciele religii i historii Kościoła: ksiądz proboszcz Henryk STOCHEL, ksiądz-katecheta Józef STALA,

f/ język łaciński: Maria URDZELA, Irena KOPECKA,

g/ zagadnienia społeczno-wychowawcze: Stefan TRZECIAK

- nauczyciele innych specjalności:

a/ przysposobienie obronne: Jan MAJKA,

b/ ćwiczenia cielesne: Jan MAJKA, Elżbieta MADEJ,

c/ prace ręczne: Tadeusz SZADAJ

d/ śpiew: Tadeusz SZADAJ

ABSOLWENCI z „MAŁA MATURA” :

uczennice: Alicja Kozik, Zofia Lipska, Helena Lis, Halina Łukasiewicz, Albina Malinowska, Irena Pindera, Stefania Stępień, Józefa Szewc,

uczniowie: Edward Gwóźdź, Jerzy Hamerski, Jan Majka, Tadeusz Maniak, Ludosław Muller, Tadeusz Łukasik, Roman Surowiec, Stanisław Ślęzak.

UCZNIOWIE:

Od roku szkolnego 1944/ 1945:

Kazimiera Cebula, Maria Cieślikowska, Bronisław Krempa, Kinga Krzemińska, Tadeusz Krzemiński, Joanna Kubik, Lidia Łukasiewicz, Henryk Maciątek, Emil Misiewicz, Jan Obara, (...) Osmala, Stefania Paduch, Eugenia Panek, Henryk Rogala, Edward Stawowy, Józef Stawowy, Stanisław Stawowy, Stanisław Panek, Stanisława Szewc, Bogumiła Tłuczek, Julia Trela, Janina Wiącek, Zofia Wiącek, Józef Wilk, Halina Żyła, Bronisław Solarski.

Od roku szkolnego 1946/1947:

Eugeniusz Cieślikowska, Jan Jarosz, Helena Kaczor, Petronela Kuśnierz, Stanisław Lis, Janina Mikiera, Czesław Nowak, Władysław Nowak, Stanisław Pitra, Waclaw Ofiarski, Ryszard Szadaj, Jan Ślęzak, Jan Święch.

Od roku szkolnego 1947/1948:

Józef Badura, Franciszek Furdyna, Zofia Gnat, Helena Jaskot, Janina Kaczor, Józefa Kapel, Adela Kijowska, Benedykt Kolek, Władysław Kozik, Władysław Krupa, Tadeusz Kubik, Stanisława Kuśnierz, Marian Klarman, Stefania Lis, Piotr Leszkowicz, Czesław Mazur, Janina Madej, Genowefa Mystek, Anna Nowak, Czesław Nowak, Helena Obara, Lidia Paduch, Henryk Pitra, Zofia Pubrat, Walenty Raclawski, Marian Satara, Stanisława Solarska, Tadesz Solarski, Mieczysław Serafin, Janina Ślęzak, Józef Ślęzak, Eugeniusz Szaraniec, Helena Szklarz, Marian Tomczyk, Władysław Trela, Jan Wiącek, Janina Wójcik, Edward Wyka, Jan Chwałek, Edward Gwóźdź, Jerzy Hamerski, Alicja Kozik, Zofia Lipska, Helena Lis, Maria Lis, Tadeusz Łukasik, Halina Łukasiewicz, Albina Malinowska, Władysław Majka, Ludosław Muller, Helena Pitra, Stanisława Stępień, Roman Surowiec, Józefa Szewc, Stanisław Ślęzak, Zofia Szpyt, Waclaw Tomczyk, Albin Wiącek, Stanisław Żyła, Stanisław Pitra.

Od roku szkolnego 1948/1949:

Tadeusz Maniak, Irena Pindera, Józefa Szewc.

Od roku szkolnego 1949/1950:

Władysław Badura, Stefania Błasiak, Walentyna Burdzel, Stanisław Cwyl, Irena Firley, Stanisław Grabowski, Kazimiera Jankowska, Kazimierz Kępka, Stanisław Kozłowski, (...) Kucjwaj, Bronisława Kuśnierz, Janina Mikiera, Zdzisław Mroziński, Cecylia Przewłocka, Piotr Pubrat, (...) Pubrat, Ryszard Rolek, Barbara Rusin, Mieczysław Sulik, Ludwik Solarski, Eugeniusz Szaraniec, Witold Szewc, Janina Trznadel, Wanda Wilczyńska, Janina Wojnarowska, (...) Krempa, Stanisław Tomczyk, Zdzisław Machlarz, Tadeusz Borycki, Roman Chwałek, Janina Dybus, Maria Grabowska, Józefa Karcz, Anna Klarman, Czesława Kos, Arnolda Krzemińska, Eleonora Kuśnierz, Celina Latos, Eugenia Lis, Janina Lubacz, Zofia Madej, Władysław Majcher, Anna Majka, Janina Malinowska, Jan Majlinger, Kazimiera Marmola, Zofia Mierzowicz, Wanda Mikos, Helena Nowak, Cecylia Obara, Wiesława Ofiarska, Janina Okoń, Regina Okoń, Stanisław Panek, Stanisława Pluta, Marianna Podsiadła, Stanisława Stochel, Władysława Stawowy, Tadeusz Szala, Jan Szczypta, Jan Tworek, Genowefa Żyła, Stanisław Żyradzki, Stanisław Zygmunt.

**„WYCHOWANIE KU WARTOŚCIOM”-
PUBLICZNE GIMNAZJUM
w BARANOWIE SANDOMIERSKIM**

**1. Wizja i misja Publicznego Gimnazjum im. ks. Jana Twardowskiego
w Baranowie Sandomierskim.**

WIZJA

**Publicznego Gimnazjum im. ks. Jana Twardowskiego
w Baranowie Sandomierskim**

- Staramy się być najlepsi w edukacji i wychowaniu młodych ludzi.
- Wychowani ku wartościom uczniowie i absolwenci są naszą chlubą.
- W naszych działaniach wspierają nas aktywni rodzice.

MISJA

**Publicznego Gimnazjum im. ks. Jana Twardowskiego
w Baranowie Sandomierskim**

Wychowanie ku wartościom:

- uczenia się, - samodzielności, - pracowitości, - wyznaczania sobie celu w życiu, - poszukiwania własnego miejsca w społeczności i w świecie, - współpracy w grupie, - akceptacji samego siebie,
- akceptacji rówieśników, - poszanowania drugiego człowieka,
- odpowiedzialności za siebie i za innych, - pomagania innym,
- umiłowania rodziny, - poszanowania zdrowia i życia,
- poszanowania cudzej własności, - uczciwości, - tolerancji,
- solidarności, - patriotyzmu, - wolności w połączeniu z odpowiedzialnością, - prawdy, - dobra, - piękna, - dobrych obyczajów,
- kultury języka, - systematyczności, - punktualności,
- samodzielności, - aktywności, - zaangażowania, - kreatywności...

2. „Wymarzony duet – tradycja i nowoczesność” – Publiczne Gimnazjum im. ks. Jana Twardowskiego w Baranowie Sandomierskim.

„ Nie dzięki nadzwyczajnym uzdolnieniom, nie dzięki chwilowemu natchnieniu, nie nagle i niespodziewanie, ale dzięki konsekwentnym wysiłkom osiągamy tak pomyślne wyniki.”

(Goethe)

Jak uczyć? Jak we współczesnym świecie wychowywać? To dwa odwieczne pytania, które stawia sobie nie tylko dyrektor, nauczyciele, ale rodzice i uczniowie Publicznego Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim. Pytania te nurtują i inspirują do poszukiwań nowych, ciekawych i obliczonych na większą skuteczność metod działania.

Dynamizm w działaniu, profesjonalizm na każdym kroku, twórcze otwarcie i zaangażowanie w codziennej pracy - to cechy wszystkich tych, którzy wspólnie spędzają ze sobą wiele godzin w murach dzisiejszego baranowskiego gimnazjum. Nie byłoby w tym nic nadzwyczajnego, bo wiele szkół dąży do ideału takiej placówki oświatowej, ale tutaj fundamentem nowoczesnej szkoły jest tradycja, z którą oświata na szczeblu średnim w Baranowie Sandomierskim związana jest od 60 lat. We wrześniu 1944 roku bowiem rozpoczęła działalność nowa placówka oświatowa _ Prywatne Koedukacyjne Gimnazjum Ogólnokształcące. Największym wydarzeniem w historii tego gimnazjum była pierwsza „mała matura”. Po historycznym gimnazjum zostało niewiele cennych pamiątek, jednak wzbogaciły one współczesną kronikę szkoły, a jego absolwenci od pierwszego dnia powołania nowego gimnazjum w 1999 roku, z sentymentem uczestniczą w życiu nowego centrum oświatowego.

Gimnazjum funkcjonuje samodzielnie. Posiada sześć oddziałów. Do szkoły uczęszczają uczniowie z Baranowa Sandomierskiego, Dymitrowa Dużego i Małego, Suchorzowa, Siedleszczan, jak i uczniowie z innych obwodów – Skopania i Dąbrowicy. Jest wybierane przez absolwentów szkół podstawowych i ich rodziców z terenu miasta i gminy Baranów Sandomierski ze względu na wysoki poziom nauczania, dobre wyniki w nauce i przyjazne relacje między uczniami i nauczycielami. Uczniowie mają zaufanie do swoich wychowawców, nauczycieli i dyrektora szkoły. Czują się w szkole ważni, doceniani i bezpieczni. Szybko się w niej odnajdują, mając świadomość, że jest to ich " drugi dom".

Szkoła może poszczycić się kompetentnym i kreatywnym gronem pedagogicznym stale podnoszącym kwalifikacje zawodowe.

Zarówno rodzice, uczniowie jak i nauczyciele wspólnie wypracowali wartości, które mają być osiągnięte, przestrzegane i szanowane przez wszystkich. Misja szkoły jest więc

„ Wychowanie ku wartościom”. Bo tak jak mówi wypracowana wizja:

- staramy się być najlepsi w edukacji i wychowaniu młodych ludzi,
- wychowani ku wartościom uczniowie i absolwenci są nasza chluba,
- w naszych działaniach wspierają nas aktywni rodzice.

Gimnazjum działa w oparciu o statut, program wychowawczy, wewnątrzszkolny system oceniania, plan rozwoju szkoły i inne wewnątrzszkolne dokumenty.

Baranowskie gimnazjum posiada własną stronę internetową, folder o szkole w formie pisanej i kasety wideo. Szkoła promuje swoje możliwości i osiągnięcia w prasie lokalnej. Poszczycić się może organizacją licznych konkursów, imprez i uroczystości dla uczniów i mieszkańców z całej gminy.

Do mocnych stron naszego gimnazjum zaliczyć można:

- wysoki poziom nauczania oraz dobre wyniki w nauce i zachowaniu naszych uczniów,

- wykwalifikowaną, kompetentną i kreatywną kadre pedagogiczną, stale podnoszącą swoje kwalifikacje zawodowe i zdobywającą kolejne stopnie awansu zawodowego,
- zbieżność oczekiwań rodziców i opiekunów naszych uczniów z działalnością dydaktyczną i wychowawczo- opiekuńczą wychowawców i nauczycieli,
- ogromne zaangażowanie rodziców/ opiekunów naszych dzieci w życie szkolne i prace na rzecz szkoły,
- systematyczne realizowanie różnorodnych programów profilaktycznych, po to, by nasza szkoła stawała się przyjazna i bezpieczna,
- posiadanie grona wypróbowanych i niezawodnych " przyjaciół szkoły" wśród władz samorządowych miasta i gminy oraz miejscowych przedsiębiorców państwowych i prywatnych,
- organizowanie wielu konkursów przedmiotowych i tematycznych, imprez i uroczystości szkolnych i lokalnych dla uczniów i mieszkańców miasta, które stały się już tradycją szkolną,
- bogatą ofertę wyjazdów turystyczno- krajoznawczych, kulturalnych i dydaktycznych , oferowaną uczniom w każdym roku szkolnym,
- pozytywne wyniki z egzaminów gimnazjalnych (próbnych i właściwych) uczniów klas III oraz to, że wszyscy nasi absolwenci dostają się do wybranych szkół ponadgimnazjalnych,
- wygodną, estetyczną i w miarę możliwości nowoczesną bazę dydaktyczną.

Pobyty w murach baranowskiego gimnazjum uczy dzieci i młodzież nie tylko obowiązku, ale także łączenia przyjemnego z pożytecznym. Wszystkie działania wychowawczo- opiekuńcze i dydaktyczne sprowadzają się do tego , aby uczniowie, grono pedagogiczne na czele z dyrektorem szkoły, pracownicy administracji i obsługi szkoły, dobrze wypełniali swoje szkolne obowiązki, by dzięki konsekwencji w działaniu i codziennej, żmudnej pracy stawali się mistrzami w swoich dziedzinach. Mówiąc w imieniu całej społeczności szkolnej można stwierdzić, że nasze gimnazjum spełnia swoją rolę w społeczności baranowskiej i mimo tylko sześciu lat istnienia w pełni zasługuje na miano dobrej szkoły. Wszystko sprowadza się to tego, co twierdził Goethe: „ Staramy się utrwalić swój autorytet: tym, co go najpewniej umacnia jest mistrzostwo.”

3. Kalendarium wydarzeń z działalności Publicznego Gimnazjum im. ks. Jana Twardowskiego w Baranowie Sandomierskim.

- **rok szkolny 1999/2000:**

1.09.1999 r.

- założenie Publicznego Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim, uroczysta inauguracja pierwszego roku działalności baranowskiego gimnazjum,

01.2000 r.

- pierwsza beania czyli pasowanie na gimnazjalistę uczniów klas I ,

03.2000 r.

- inauguracja I Szkolnej Gimnazjady Sportowej,

06.2000 r.

- przeprowadzenie II Szkolnej Gimnazjady Sportowej,
- pierwsze wewnętrzne badanie kompetencji uczniów klas I z przedmiotów: humanistycznych i ścisłych

- **rok szkolny 2000/2001:**

01.2001 r.

- pierwszy gimnazjalny półmetek uczniów klas II i druga beania czyli przyjęcie do braci gimnazjalnej uczniów klas I,

03.2001 r.

- udział w eliminacjach wojewódzkich ogólnopolskiego konkursu historycznego „ Drogi do wolności Polski w XX wieku. (Adam Sadecki opiekun p. Barbara Klarman),

04. 2001 r.

- międzyszkolna sesja naukowa pod hasłem „ Kocham swoją baranowską przyrodę,
- udział w I Gminnym Konkursie Piosenki Ekologicznej,
- zdobycie I nagrody w Ogólnopolskim Konkursie o Gimnazjum „ Wiedza bez tajemnic” (22 uczniów),
- zajęcie III miejsca w Powiatowym Konkursie Ekologicznym „ Parki Narodowe Polski” (Adam Sadecki, Magdalena Babińska, Bartosz Ramos, Adam Dworak – opiekun p. Maria Wiącek),

05.2001 r.

- ułożenie encyklopedii baranowskiego gimnazjum w ramach udziału w konkursie PWN „ Encyklopedia szkoły” przez zespół redakcyjny uczniów kl. II i III (opiekun p. Danuta Lis,
- zajęcie IX miejsca w zawodach wojewódzkich „Turnieju Wiedzy o Ruchu Drogowym” przez drużynę szkolną baranowskiego gimnazjum (Jacek Mroziński, Michał Ślęzak, Tomasz Wójcik - opiekun p. Mariusz Wołosz),
- drugie wewnętrzne badanie kompetencji uczniów klas II z przedmiotów: humanistycznych i ścisłych,
- przeprowadzenie III Szkolnej Gimnazjady Sportowej

- **rok szkolny 2001/2002:**

10.2001 r.

- pierwszy próbny egzamin gimnazjalny z przedmiotów humanistycznych i matematyczno-

przyrodniczych dla uczniów klas III,

01.2002 r.

- trzecia beania czyli pasowanie na gimnazjalistę uczniów klas I, uroczysty półmetek dla uczniów klas II i studniówka dla uczniów klas III,

04.2002 r.

- zdobycie nagrody III stopnia w Ogólnopolskim Konkursie dla Gimnazjum „Wiedza bez tajemnic” (Justyna Sławińska, Sylwia Barszczewska),
- udział w II Gminnym Konkursie Piosenki Ekologicznej,

05.2002 r.

- wyróżnienie w Powiatowym Konkursie Fotograficznym „ Wyszukujemy dzikie wysypiska śmieci” (opiekun p.Maria Wiącek),
- wyróżnienie w Powiatowym Konkursie Fotograficznym „ Przyroda w obiektywie” (opiekun p. Maria Wiącek),
- występ młodzieży gimnazjalnej podczas Wiosennych Dni Baranowa Sandomierskiego,
- pierwszy egzamin gimnazjalny uczniów klas III z bloku humanistycznego i matematyczno-przyrodniczego i trzecie wewnętrzne badanie kompetencji wśród uczniów klas II,

06.2002 r.

- finalista Wojewódzkiego Konkursu Wiedzy Ekologicznej „ Polskie parki narodowe”, udział w eliminacjach wojewódzkich Konkursu Ekologicznego (Bartosz Ramos – opiekun p. Maria Wiącek),
- zorganizowanie IV Szkolnej Gimnazjady Sportowej,
- uroczyste pożegnanie pierwszych absolwentów Publicznego Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim

• **rok szkolny 2002/2003:**

09.2002-06.2003

- udział i realizacja zadań w ramach ogólnopolskiej akcji edukacyjnej „Szkoła z klasą”,

11.2002 r.

- czwarta uroczystość pasowania na gimnazjalistę uczniów klas I,
- ogólnoszkolna debata oceniająca działalność Samorządu Uczniowskiego,

12.2002 r.

- udział w gminnym happeningu pod hasłem „ Niech narkotyki lecą na śmietniki!”,

02. 2003 r.

- drugi próbny egzamin gimnazjalny dla uczniów klas III z nauczanych przedmiotów,

04.2003 r.

- udział w III Gminnym Konkursie Piosenki i Poezji Ekologicznej,

03.2003 r.

- wystawa i pierwsza aukcja artystycznych prac uczniowskich,

05.2003 r.

- laureatka w Ogólnopolskim Konkursie na Pracę Literacką (Natalia Mazur- opiekun p. Danuta Lis),
- wyróżnienie w wojewódzkim etapie Konkursu Sztuki Recytatorskiej „ Poszukiwania” (Wojciech Radłowski- opiekun p. Danuta Lis),
- zajęcie V miejsca w eliminacjach powiatowych Ogólnopolskim Konkursie Wiedzy Pożarniczej „ Młodzież zapobiega pożarom” (Wiktor Dudek, Wojciech Ślęzak- opiekun p. Barbara Klarman),
- drugi egzamin gimnazjalny dla uczniów klas III z nauczanych przedmiotów: humanistycznych i matematyczno-przyrodniczych ,

- czwarte wewnętrzne badanie kompetencji uczniów klas II z nauczanych przedmiotów,
- Dzień Europejski czyli Europa da się lubić! – ogólnoszkolna debata i referendum w sprawie przystąpienia Polski do Unii Europejskiej,
06.2003 r.
- zorganizowanie V Szkolnej Gimnazjady Sportowej,
- uroczyste pożegnanie drugiego rocznika absolwentów baranowskiego gimnazjum

- **rok szkolny 2003/2004:**

09.2003 r.

- pierwsze demokratyczne wybory szkolnych opiekunów Samorządu Uczniowskiego,
10.10.2003 r.
- przyznanie tytułu „Szkoly z klasa” dla naszego gimnazjum przez Fundację Centrum Edukacji Obywatelskiej i „Gazetę Wyborczą”,
- uroczysta akademia szkolna z okazji 25 – lecia pontyfikatu Ojca Świętego Jana Pawła II,
10.2003 –05.2004

- realizacja szkolnego projektu edukacyjnego pn. „Klub Twórczości Multimedialnej”,
11.2003 r.

- piąta beania czyli uroczyste pasowanie na gimnazjalistę uczniów klas I,
01.2004 r.

- pierwszy karnawałowy bal przebierańców dla uczniów i nauczycieli w baranowskim gimnazjum,

- pierwsza gimnazjalna loteria fantowa dla uczniów, rodziców i nauczycieli,

02. 2004 r.

- trzeci próbny egzamin gimnazjalny dla uczniów klas III z nauczanych przedmiotów,
04.2004 r.

- udział w IV Gminnym Konkursie Piosenki i Poezji Ekologicznej,

05.2004 r.

- finaliści Wojewódzkiego konkursu Ekologicznego „Parki Narodowe Polski” (Paweł Partyka, Tomasz Smykła, Kamil Smykła – opiekun p. Maria Wiącek),

- finalistka Kuratorskiego Konkursu Przedmiotowego z Geografii (Paweł Partyka- opiekun p. Grażyna Stępień),

- finalistka Kuratorskiego Konkursu z Ekologii (Tomasz Smykła – opiekun p. Maria Wiącek),

- laureat Konkursu Wojewódzkiego pt. „Poznajemy ojcowiznę” (Hubert Hynowski – opiekun p. Grażyna Stępień),

- laureat Powiatowego Konkursu Recytatorskiego (Wojciech Radłowski – opiekun p. Danuta Lis),

- III egzamin gimnazjalny dla uczniów klas III z przedmiotów humanistycznych i matematyczno - przyrodniczych,

- piąte wewnętrzne badanie kompetencji uczniów klas II z nauczanych przedmiotów,

- zorganizowanie i przeprowadzenie I Pikniku Naukowego w ramach „Klubu Twórczości Multimedialnej”,

06.2004 r .

- zorganizowanie VI Szkolnej Gimnazjady Sportowej,

- uroczyste pożegnanie po raz trzeci absolwentów baranowskiego gimnazjum.

- **rok szkolny 2004/2005:**

09.2004 – 05.2005

- realizacja gminnego projektu edukacyjnego pn. „Klub Twórczości Multimedialnej- Ekspansja!”,

11.2004 r.

- szóste uroczyste pasowanie uczniów klas I na baranowskiego gimnazjalistę,
01.2005 r.
- czwarty próbny egzamin gimnazjalny dla uczniów klas III,
03.2005 r.
- przeprowadzenie VII Szkolnej Gimnazjady Sportowej,
04.2005 r.
- wyróżnienia w IX Ogólnopolskim Konkursie na Pracę Literacką (Jagoda Badawika,
Małgorzata Bajda, Nina Farbisz, Joanna Kwiecień, Michał Pruś, Paulina Szewc – opiekun
p. Danuta Lis),
- „gimnazjalne wspomnienia” Wielkiego Rodaka – Ojca Świętego Jana Pawła II,
- udział w IV Gminnym Konkursie Piosenki i Poezji Ekologicznej,
- IV edycja egzaminu gimnazjalnego dla uczniów klas III z przedmiotów humanistycznych i
matematyczno -przyrodniczych,
- szóste wewnętrzne badanie kompetencji uczniów klas II z nauczanych przedmiotach,
05.2005 r.
- zorganizowanie i przeprowadzenie II Pikniku Naukowego w ramach „ Klubu Twórczości
Multimedialnej – Ekspansja!”,
- finalista Kuratorskiego Konkursu z Geografii (Kamil Smykla – opiekun p. Grażyna
Stępień) ,
- finalista Kuratorskiego Konkursu z Chemii (Kamil Smykla- opiekun p. Marzena Gorzała),
06.2005 r.
- uroczyste pożegnanie po raz czwarty absolwentów baranowskiego gimnazjum,
07-08.2005 r.
- udział baranowskich gimnazjalistów w międzynarodowym programie edukacyjnym
„ Wakacje z angielskim 2005”, wakacyjne zajęcia z „native speakerem”.

- **rok szkolny 2005/2006:**

1.09.2005 r.

- na podstawie uchwały Rady Miejskiej w Baranowie Sandomierskim baranowskie
Publiczne Gimnazjum zostaje połączone z Publiczną Szkołą Podstawową w nową
placówkę oświatową – Zespół Szkół i Placówek w Baranowie Sandomierskim.

15.10.2005 r.

- uroczyste miejskie obchody 60-lecia szkolnictwa gimnazjalnego w Baranowie
Sandomierskim.

- **rok szkolny 2007/2008:**

18.10.2007 r.

- Publiczne Gimnazjum w Baranowie sandomierskim otrzymuje Patrona i sztandar – nadanie
baranowskiemu gimnazjum imienia Księdza Jana Twardowskiego.

4. Publiczne Gimnazjum im. ks. Jana Twardowskiego w Baranowie Sandomierskim w ogólnopolskich akcjach edukacyjnych i działalności organizacji szkolnych.

" SZKOŁA z KLASĄ. "

Publiczne Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim w roku szkolnym 2002/ 2003 przystąpiło do ogólnopolskiej akcji " SZKOŁA z KLASĄ " i w ramach tej akcji zrealizowało w poszczególnych zasadach programu takie wybrane zadania:

Zasady	Zadania
1. " Szkoła dobrze uczy każdego ucznia."	D. " Lepiej przygotować do egzaminów."
2. " Szkoła ocenia sprawiedliwie."	B. " Poinformujmy, jak oceniamy. "
3. " Szkoła uczy myśleć i rozumieć świat."	D. " Uczeń bada świat."
1. " Szkoła rozwija społecznie, uczy wrażliwości."	E. " Młodzi obywatele."
2. " Szkoła pomaga uwierzyć w siebie, tworzy dobry klimat."	E. " Szkoła bez nałogów."
3. " Szkoła przygotowuje do przyszłości."	B. " Dostępny komputer i internet."

Zaangażowaną w realizację wybranych zadań w ramach akcji " SZKOŁA z KLASĄ" była cała społeczność szkolna Publicznego Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim tj. :

- uczniowie klas I - III ,
- grono pedagogiczne,
- dyrektor szkoły,
- rodzice i opiekunowie uczniów,
- Samorząd Uczniowski,
- Rada Rodziców.

Odpowiedzialnymi za realizację wybranych zadań w ramach akcji " SZKOŁA z KLASĄ" byli :

- uczniowie klas I - III,
- grono pedagogiczne,
- rodzice i opiekunowie uczniów,
- nauczycielskie zespoły koordynujące : 6,

z tego do poszczególnych zadań:

a/ 1D : mgr Danuta LIS, mgr Grzegorz SERWAN, mgr Bernadetta WĘCOWSKA

b/ 2B : mgr Grażyna STĘPIEŃ, mgr Barbara KLARMAN, mgr Maria WIĄCEK,

c/ 3D: mgr Marzena GORZAŁA, mgr Dorota KRZEMIEŃ BARSZCZ, mgr Mariusz WOŁOSZ,

d/ 4E: mgr Barbara KLARMAN, mgr Grażyna STĘPIEŃ, mgr Wioletta STEC,

e/ 5E : mgr Ewa Monika WOŁOSZ, mgr Krzysztof STAWIARSKI, mgr Alina LIS,

f/ 6B : mgr Mariusz WOŁOSZ, mgr Ryszard JARZĘBSKI, Sławomir ŁOBODA.

10 października 2003 r. decyzją Fundacji Centrum Edukacji Obywatelskiej i dziennika " Gazeta Wyborcza " otrzymaliśmy zaszczytny tytuł :

" SZKOŁA z KLASĄ " (numer certyfikatu 1494 /2003), będący :

- podsumowaniem naszych działań w ramach wybranych zadań w akcji " SZKOŁA z KLASĄ " i
- docenieniem całokształtu działalności dydaktyczno-wychowawczo-opiekuńczej w naszej szkole.

„ KLUB TWÓRCZOŚCI MULTIMEDIALNEJ
i
KLUB TWÓRCZOŚCI MULTIMEDIALNEJ - EKSPANSJA

Publiczne Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim, dzięki środkom finansowym, uzyskanym z Polsko-Amerykańskiej Fundacji Dzieci i Młodzieży „WOLNOŚĆ” i w ramach udziału w jej programie „Równać Szanse 2003 – Szkoły Aktywne”, zrealizowało w roku szkolnym 2003/2004 autorski program szkolny pod nazwą „ KLUB TWÓRCZOŚCI MULTIMEDIALNEJ”. Koordynatorem naszego szkolnego projektu była pani mgr Alina LIS – dyrektor szkoły, odpowiedzialnymi zaś za jego realizację było 7 zespołów klasowych z klas: I, II i III. Opiekę merytoryczną i specjalistyczną sprawowali nad nimi opiekunowie – nauczyciele z baranowskiego gimnazjum. Każdy z zespołów uczniowskich, rozwijając swoją kreatywność, przygotował w sposób twórczy prace multimedialne (prezentacje komputerowe i filmy edukacyjne) z wybranego przez siebie tematu:

- Zespół zadaniowy I : „ Baranowskie legendy z duchami w tle.” (kl. I „A”)
- Zespół zadaniowy II: „Ad perpetuam rei memoriam – z historią ulicami Baranowa Sandomierskiego.” (kl. I „B”)
- Zespół zadaniowy III: „ Spotkania z Ignacym Krasickim w baranowskim zamku.” (kl. II „A”)
- Zespół zadaniowy IV : „ Jak założyć firmę?” (kl.II „B”)
- Zespół zadaniowy V: „ Nasza gmina Baranów Sandomierski w liczbach.” (kl.III „A”)
- Zespół zadaniowy VI: „ Przemoc – można inaczej.” (kl.III „B”)
- Zespół zadaniowy VII: „ Siarka – skarb naszego regionu.” (kl.III „C”)

Podsumowaniem wspólnej i owocnej pracy : uczniów, nauczycieli i wolontariuszy-rodziców, władz samorządowych i sympatyków szkoły był Szkolny Piknik Naukowy, który odbył się 22 maja 2004 roku dla całej społeczności miasta i gminy Baranów Sandomierski. Chcieliśmy w ten sposób również rozpropagować program Fundacji „WOLNOŚĆ” i zachęcić inne placówki oświatowe w gminie – szkoły podstawowe i gimnazja do aktywnego w nim uczestnictwa.

Nasze działania spotkały się w lipcu 2004 . z uznaniem i pozytywną oceną ze strony Komisji Ekspertów Programu „ RÓWNAĆ SZANSE 2004 – PROJEKTY MODELOWE.” Z tegoż powodu nasze gimnazjum zostało zaproszone do dalszej współpracy z Fundacją Dzieci i Młodzieży w 2005 roku.

W roku szkolnym 2004/2005 postanowiliśmy w naszej szkole rozszerzyć i wzbogacić nasz projekt edukacyjny, włączając do działania pozostałe gimnazja w gminie Baranów Sandomierski. W ten sposób ruszyła druga edycja „ KLUBU TWÓRCZOSCI MULTIMEDIALNEJ” pod nazwą „ EKSPANSJA”. Głównym zadaniem grup uczniowskich z poszczególnych szkół w bieżącym roku szkolnym była produkcja filmu reklamowego pt. „ Moja szkoła – moja pasja”. Każde gimnazjum miało przedstawić w nim swoją szkołę, jako to miejsce, w którym uczniowie mogą pasjonująco spędzić czas na zajęciach lekcyjnych i pozalekcyjnych oraz rozwijać swoje umiejętności i zainteresowania.

Efektom ponadpółrocznego okresu spotkań, szkoleń i warsztatów m.in. w WSiLiZ w Rzeszowie, Radiu „Leliwa” i Ośrodku Telewizji Lokalnej w Tarnobrzegu, Stowarzyszeniu na rzecz Dzieci i Młodzieży „Wsparcie” w Nowej Dębie były cztery oryginalne filmy przygotowane i zrealizowane przez uczniów, które w ciekawy sposób promują poszczególne

nasze gminne gimnazja. Filmy te rywalizowały o palmę pierwszeństwa w międzyszkolnym konkursie na najciekawszy film reklamowy.

W ramach „KLUB TWÓRCZOŚCI MULTIMEDIALNEJ – EKSPANSJA” gimnazjaliści mogli jeszcze uczestniczyć w innych, ciekawych konkursach:

- „Piękny nasz Baranów Sandomierski cały” czyli najciekawszy i najbardziej oryginalny projekt urbanistyczny Baranowa Sandomierskiego i Ziemi Baranowskiej. W tych konkursie młodzież gimnazjalna mogła zaprezentować wszechstronnie swoje zdolności i umiejętności: fotograficzne, plastyczne, i literackie przy opracowywaniu projektu zagospodarowania przestrzennego wybranego miejsca w Baranowie Sandomierskim lub w jego okolicach, w taki sposób by to miejsce stało się chlubą lub wizytówką Baranowszczyzny,
- „Baranów Sandomierski i jego zabytki w grafice komputerowej”, którego celem było sprawdzenie umiejętności wykorzystanie przez uczniów programów grafiki komputerowej w przedstawieniu miasta i jego zabytków w futurystycznym świetle,
- „Konkurs na najpiękniejszą wycinankę lasowiacką”, dzięki któremu uczniowie mogli zaprezentować swoje zdolności plastyczne, kultywując jednocześnie piękny folklor Ziemi Baranowskiej.

Rozstrzygnięcie wszystkich konkursów i nagrodzenie zwycięzców odbyło się zgodnie z tradycją klubową na II już Szkolnym Pikniku Naukowym w Publicznym Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim.

Dzięki „ KLUBOWI TWÓRCZOŚCI MULTIMEDIALNEJ „KLUBOWI TÓRCZOŚCI MULTIMEDIALNEJ- EKSPANSJA” pozyskaliśmy dla naszego gimnazjum i pozostałych gimnazjów w gminie nowoczesny sprzęt multimedialny: aparat cyfrowy, kamerę video i rzutnik multimedialny.

Poprzez realizację „ KLUBU TWÓRCZOŚCI MULTIMEDIALNEJ ” i „ KLUBU TWÓRCZOŚCI MULTIMEDIALNEJ- EKSPANSJA” zmianie uległy wiadomości, umiejętności i postawy naszej młodzieży gimnazjalnej. Nasi uczniowie, bardzo aktywnie uczestnicząc w opracowywaniu i realizacji klasowych i szkolnych projektów , nabrali śmiałości i przebojowości oraz zdobyli nowe doświadczenia. W swoich działaniach są kreatywni, operatywni i odpowiedzialni za pracę zespołową i indywidualną. Potrafią ze sobą wspólnie współpracować i współdziałać. Nastąpiła widoczna integracja pomiędzy uczniami a dorosłymi: nauczycielami, rodzicami i wolontariuszami, a także gminnymi palcówkami gimnazjalnymi. Młodzież uczy się partnerstwa w kontaktach z dorosłymi. Są bardziej komunikatywni, szczerzy i otwarci. Ujawniają w sposób twórczy swoje talenty artystyczne. Nabywają nowe umiejętności praktyczne w obsłudze sprzętu multimedialnego: cyfrowego aparatu fotograficznego, kamery video, komputera i komputerowych programów multimedialnych. Poszukują różnorodnych źródeł i nośników potrzebnych im informacji. Poznali dokładniej przeszłość i teraźniejszość swojej małej Ojczyzny” i szkoły, a nawet wpłynęli na jej losy. Spotykali się z zasłużonymi i interesującymi w środowisku lokalnym ludźmi: urzędnikami, przedsiębiorcami, artystami, twórcami ludowymi, animatorami kultury. rodziców i nauczycieli.

Podjęte przez młodzież i nauczycieli naszego gimnazjum działania w ramach projektów „ KTM” i „KTM-EKSPANSJA” spotkały się z dużym uznaniem i poparciem ze strony władz samorządów: gminnego i lokalnych.

„ WAKACJE z ANGIELSKIM 2005”

W odpowiedzi na rosnące w świecie zapotrzebowanie na język angielski i by dać równe szanse w edukacji tegoż języka w różnych częściach świata w 1986 r. studenci Uniwersytetu HARVARDA w USA założyli organizację WORLD TEACH. Jest to niezależna,

bezprofitowa i pozarządowa organizacja, oparta na działalności harwardzkiego Centrum Rozwoju Międzynarodowego, która organizuje międzynarodową edukację poprzez pracę wolontariuszy – studentów z różnych uniwersytetów amerykańskich w krajach słabo rozwiniętych i rozwijających się. Misją WORLD TEACH jest nie tylko nauka języka angielskiego w przeróżnych zakątkach świata, ale również pomoc szkołom, nauczycielom i uczniom w tych krajach. Od momentu swojego powstania organizacja wysyła swoich wolontariuszy, by wspomagali edukację języka angielskiego na różnych poziomach, zaczynając od podstawowego, poprzez średni i na wyższym skończywszy. W czasie prawie 20-letniej swojej działalności WORLD TEACH może pochwalić się bogatym własnym wkładem w nauczanie języka angielskiego i rozwój oświatowy w różnych częściach świata: w Azji Południowo-Wschodniej, Ameryce Łacińskiej, Afryce i Europie Wschodniej. Poprzez programy roczne w takich krajach jak np. Chiny, Kostaryka, Chile czy Namibia bądź też poprzez programy wakacyjne np. w Ekwadorze, RPA lub w Polsce ta międzynarodowa organizacja przyczynia się również do wymiany kulturowej i promocji tej wymiany pomiędzy odległymi krajami i regionami świata.

Organizacja WORLD TEACH wraz z polskimi placówkami oświatowymi zapewniają wolontariuszom ze swej strony już na miejscu pomieszczenia i pomoce dydaktyczne do nauki języka angielskiego. O zakwaterowanie, wyżywienie i inne atrakcje w czasie pobytu wolontariusza dbają polskie rodziny goszczące. Jest to ważny element współpracy, gdyż dzięki tym rodzinom Amerykańscy wolontariusze poznają język polski, polską kulturę, zwyczaje i historię. Dzięki wspólnemu uczeniu się z polską młodzieżą i zamieszkiwaniu w polskich rodzinach młodzi Amerykanie dysponują bogatszą wiedzą o Polsce, stając się po powrocie do swoich domów lub uczelni najlepszymi ambasadorami naszego kraju.

W Polsce do współpracy partnerskiej przy organizacji projektu „WAKACJE z ANGIELSKIM 2005” zostało zaproszonych przez Pana Piotra HOŁYSZA- polskiego koordynatora WORLD TEACH 10 polskich szkół gimnazjalnych i średnich w województwie podkarpackim tj. w Baranowie Sandomierskim, Gorzycach, Grębowie, Janowie Lubelskim Jeżowym, Rudniku n/Sanem, Sokołowie Małopolskim, Stalowej Woli i Zaklikowie. W ramach tegorocznego programu wakacyjnego 13 wolontariuszy - studentów amerykańskich uczelni prowadziło w okresie wakacyjnym tj. od 4 lipca do 19 sierpnia zajęcia języka angielskiego w tych szkołach dla młodzieży gimnazjalnej i licealnej. Nauka języka była bezpłatna. Opierała się głównie na konwersacjach i praktycznym stosowaniu języka, tak by polepszyć zdolności komunikowania się młodzieży w tym języku. Często łączyła na zajęciach elementy zabawy i nauki. Był to więc świetny sposób na aktywne i konstruktywne wykorzystanie wakacyjnego czasu. Wszyscy chętni uczniowie w 15-osobowych grupach, podzieleni na trzy poziomy zaawansowania: podstawowy, średni i zaawansowany przez 3 godziny, dwa razy w tygodniu w sposób pożyteczny spędzali wakacyjny czas, doskonaląc swoją znajomość języka angielskiego z tzw. native speakerem.

Do Baranowa Sandomierskiego dzięki osobistym staraniom Pani mgr Aliny LIS – dyrektora baranowskiego gimnazjum przyjechała w roli wolontariuszki WORLD TEACH i „native speakera” w programie „WAKACJE z ANGIELSKIM 2005” JANET REI Jest ona Amerykanką pochodzenia koreańskiego i studentką Bryn Mawr College. Choć studiuje w Filadelfii, urodziła się, wychowała i mieszka w Nowym Jorku. Od poniedziałku do czwartku prowadziła zajęcia dla młodzieży gimnazjalnej i licealnej w Baranowie Sandomierskim, zaś w piątki spotykała się z młodzieżą gimnazjalną w Woli Baranowskiej.

Rodzinami goszczącymi naszą wolontariuszkę byli Państwo Leokadia i Mirosław PLUTOWIE z Woli Baranowskiej i Pani Barbara KLARMAN ze Skopania Osiedla. Janet spotkała się w tych rodzinach z ciepłym przyjęciem, życzliwością i staropolską gościnnością. Dużą pomocą służyły naszej amerykańskiej wolontariuszce w czasie jej pobytu w Polsce jeszcze inne życzliwe osoby: Pani Alina LIS – dyrektor baranowskiego gimnazjum, Pan

Grzegorz DRZYMAŁA – nauczyciel języka angielskiego w baranowskim gimnazjum, Pani Edyta BABIUCH- SROCZYŃSKA – sekretarka w baranowskim gimnazjum, Państwo Danuta i Waldemar GRABSCY, Państwo Walentyna i Józef KLARMANOWIE, Pani Joanna SOLARSKA. To dzięki tym ludziom Janet Rhi poznała nie tylko zabytki, zakłady pracy, placówki pomocy społecznej oraz inne ciekawe miejsca w Baranowie Sandomierskim i okolicy, ale zwiedziła także polskie miasta jak: Tarnobrzeg, Sandomierz, Kraków, Sanok, Lesko i Wieliczkę. Wspólnie ze swoimi kolegami z „WORLD TEACH” spędziła wolny czas w Warszawie, Lublinie, Oświęcimiu i Zakopanem.

Działalność WORLD TEACH, program „WAKACJE z ANGIELSKIM 2005” i praca wolontariuszki w naszej gminie była wielkim wydarzeniem. Wzbudziła szerokie zainteresowanie ze strony lokalnych władz samorządowych, społeczności mieszkańców i lokalnych mediów. Spotkała się z otwartością i zaangażowaniem ze strony społeczności szkół goszczących w Baranowie Sandomierskim i Woli Baranowskiej, z gościnnością i życzliwością ze strony rodzin goszczących i mieszkańców Baranowa Sandomierskiego. Mamy nadzieję, że i w przyszłych latach zagościmy wolontariuszy z WORLD TEACH w naszej szkole i naszych rodzinach.

UCZNIOWSKI KLUB SPORTOWY „BARANOWIAK”

Uczniowski Klub Sportowy „Baranowiak” istnieje już od 2000 roku i jest jednym z najstarszych klubów uczniowskich działających na terenie naszej gminy.

Pozalekcyjne zajęcia sportowe w ramach UKS-u wynikają z realizacji zadań wychowawczych, ujętych w planie rozwoju szkoły, których podstawowym celem jest „wszechstronny rozwój uczniów.”

Zajęcia te cieszą się ogromnym powodzeniem wśród uczniów i mają na celu propagowanie spędzania wolnego czasu oraz przygotowanie młodego człowieka do systematycznego uprawiania ćwiczeń fizycznych i rekreacyjnych, co ściśle wiąże się także z promocją zdrowia. Mają one także na celu przygotować młodych sportowców do godnego reprezentowania i promowania baranowskiego gimnazjum w zawodach sportowych. Ponadto tego typu zajęcia uzupełniają treści przekazywane na lekcjach wychowania fizycznego, dzięki czemu zwiększa się zainteresowanie uczniów uprawianiem różnych dyscyplin sportowych, a także podniesienie ich ogólnej sprawności fizycznej. Są one adresowane do uczniów z gimnazjum jako element edukacji prozdrowotnej. Odbývają się one po lekcjach, cztery razy w tygodniu, także dzięki ogromnemu zaangażowaniu rodziców i oddanych „przyjaciół szkoły.”

Korzyści z działalności naszego klubu wśród uczniów są ogromne. Rozbudzają w samych uczniach zainteresowanie wzrostem własnej sprawności fizycznej i jednocześnie przygotowują do uczestnictwa w zawodach sportowych. Promują w młodym pokoleniu aktywny sposób spędzania wolnego czasu i popularyzują zdrowy styl życia, kształtując odpowiednie nawyki i umiejętności. Zahamowują negatywne tendencje w rozwoju biologicznym naszej młodzieży i zapobiegają regresowi sprawności i wydolności fizycznej. W perspektywicznym ujęciu przygotowują przyszłych zawodników do dalszego kształcenia w wybranych dyscyplinach sportu.

W ramach UKS-u w naszym gimnazjum organizowana jest co roku Gimnazjada Sportowa z okazji Pierwszego Dnia Wiosny oraz Dzień Gimnazjalisty z okazji Dnia Dziecka. Do tych szkolnych imprez sportowych staramy się zawsze zaangażować jak największą liczbę uczniów i rodziców. W okresie wiosennym i jesiennym nasi uczniowie mają możliwość w ramach UKS-u skorzystać z nauki pływania na tarnobrzesckiej pływalni. Dzięki działalności tegoż klubu sportowego nasza młodzież nie tylko bardzo licznie uczestniczy w wielu różnego rodzaju zawodach sportowych, ale także osiąga wspaniałe wyniki sportowe w eliminacjach gminnych, powiatowych i wojewódzkich.

Mamy wielką nadzieję, że w przyszłości nasza praca – uczniów i nauczycieli w ramach UKS-u zaowocuje jeszcze lepszymi wynikami sportowymi.

SAMORZĄD UCZNIOWSKI

Samorząd Uczniowski jest najważniejszą organizacją szkolną, działającą w Publicznym Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim od momentu jego powstania tj. od 1999 roku. Podstawą prawną funkcjonowania tej organizacji szkolnej są trzy dokumenty: ustawa sejmowa o systemie oświaty, statut baranowskiego gimnazjum i jej wewnętrzny regulamin.

Samorząd Uczniowski w naszej szkole tworzą wszyscy uczniowie gimnazjum od klas I do klas III, a jego przedstawicielami jako członkowie zarządu są: przewodniczący, zastępca i sekcja porządkowa, wybierani co roku w demokratycznych wyborach szkolnych, poprzedzonych szkolną kampanią wyborczą. W latach 1999 –2005 szkolne władze samorządowe tworzyli uczniowie: Małgorzata Kołek, Barbara Wrona, Agata Sudół, Anna Panek, Jacek Mroziński, Iłona Widuch, Marta Chwałek, Agata Pięda, Monika Przybyłek, Beta Dąbek, Adam Dworak, Iwona Kopeć, Marcin Kwiatkowski, Paweł Partyka, Justyna Sławińska, Wiktor Dudek, Piotr Pluta, Joanna Ziomek, Klaudia Kamuda, Anna Saja, Karolina Trębacz, Małgorzata Trela, Anna Zasadnia, Karolina Śnieżek, Kinga Motyka i Joanna Wilk.

Do podstawowych zadań Samorządu Uczniowskiego w naszej szkole należy m.in. reprezentowanie interesów uczniów w zakresie: oceniania, klasyfikowania i promowania, przedstawianie radzie pedagogicznej oraz dyrektorowi gimnazjum swoich wniosków i opinii w zakresie praw i obowiązków uczniowskich, opracowywanie regulaminów i planów swojej działalności, organizowanie działalności kulturalnej, edukacyjnej, sportowej i rozrywkowej na terenie szkoły.

Opiekę nad działalnością samorządu i jego władz sprawuje dyrektor szkoły i wybierani demokratycznie spośród grona pedagogicznego nauczyciele- opiekunowie samorządu.

Praca Samorządu Uczniowskiego i samorządów klasowych na terenie Publicznego Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim to zadania w takich obszarach jak: działalność samorządowa, prace społeczne i użyteczne na rzecz społeczności szkolnej i środowiska lokalnego oraz udział młodzieży gimnazjalnej w kulturze, sporcie i rozrywce. Efektem współdziałania uczniów i nauczycieli jest wiele imprez, uroczystości szkolnych i środowiskowych, wpisanych w kalendarz szkolny baranowskiego gimnazjum. Do tradycji szkolnej wpisała się już „beania” czyli przyjęcie uczniów klas I do grona gimnazjalistów, tańczący „półmetek” i pożegnalny „komers” dla klas II i III gimnazjady sportowe, organizowane z okazji Pierwszego Dnia Wiosny i Dnia Dziecka, wesoła „poczta walentynkowa”, konkursy: „najmilszego i najmilszej” w Dniu Kobiet, na najpiękniejszy bożonarodzeniowy i wielkanocny stroik świąteczny czy szkolne loterie fantowe. Samorząd nie zapomina o potrzebujących, włączając się do ogólnopolskich akcji charytatywnych: „Góra Grosza”, „Pomóż i Ty” lub przeprowadzając własne zbiórki na rzecz Polskiego Czerwonego Krzyża lub Caritas Polska. Uczniowie naszej szkoły są zaangażowani w miejskie uroczystości i akcje m.in. z okazji Święta Niepodległości, Rocznicy uchwalenia Konstytucji 3 maja, Wiosennych Dni Baranowa Sandomierskiego, „Sprzątania świata – Polska”. Samorządowi Uczniowskiemu nie są też obce mechanizmy demokracji. Był on organizatorem m.in. debat szkolnych: „Jak pracuje samorząd uczniowski w naszej szkole?- jego mocne i słabe strony”, „Europa da się lubić!- Polska wstępuje do Unii Europejskiej”, prawyborów samorządowych, prezydenckich i parlamentarnych. Był również współodpowiedzialny za realizację zadań w ramach projektów szkolnych i międzyszkolnych: „ Szkoła z klasą”, „Klub Twórczości Multimedialnej”, „ Klub Twórczości Multimedialnej-

Ekspansja!” czy Międzyszkolnego Forum nt. „Demokracja w szkole – oczekiwania a rzeczywistość.” Samorząd Uczniowski jest więc dla naszych uczniów „pierwszą szkołą demokracji”, wstępem do świadomej odpowiedzialności obywatelskiej, uczy posługiwania się instrumentami samorządności na „szkolnym podwórku.”

5. „Kroczymy ku nowoczesności !” – uczniowskie wizje przyszłości baranowskiego gimnazjum.⁵

„ Nie wystarczy coś wiedzieć, trzeba też umieć to zastosować; nie wystarczy chcieć, trzeba działać.”

(Goethe)

Nikt z nas nie potrafi przewidzieć, co przyniesie ze sobą przyszłość, ale zawsze możemy marzyć, bo przecież wciąż kroczymy ku przyszłości.

W mojej kochanej szkole- w Publicznym Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim spędzam połowę swojego młodego życia. To dużo! Lubię spędzać tu czas i zastanawiam się, jak w przyszłości zmieni się jej oblicze, a zmieni się na pewno, bo rozwój i przemiany są wpisane w historię. Moje gimnazjum nadal będzie „szkołą otwartą”, której działania i ambicje będą wykraczały daleko poza przysłowiowy „mur” szkoły. Nie będzie sztywnego podziału : „My – oni” (uczniowie, rodzice i nauczyciele). Wszyscy będziemy gospodarzami u siebie, równo odpowiedzialnymi za sukcesy i ewentualne porażki. Każde działanie będzie zaczynało się od dialogu. Taka wizja szkoły, która nie jest niczyją własnością (ani ministra, ani dyrekcji, ani nauczycieli, ani rodziców i uczniów), ale pozostanie autentycznym dobrem wspólnym – jest wizja, do której dążymy i do której ciągle dorastamy.

Jestem przekonany i mocno w to wierzę, że w niedalekiej przyszłości realizacji tego celu dopomogą również warunki, w jakich przyjdzie poznawać rzeczywistość i rozwijać się przyszłym pokoleniom. Na razie pozostaje to w sferze marzeń. Kiedyś moja szkoła będzie rozbudowana i nowocześniej wyposażona. Wszystkie pomieszczenia będą klimatyzowane. Powstanie druga hala sportowa z siłownią i olimpijskim basenem. Sale lekcyjne będą skomputeryzowane, a podczas przerw uczniowie będą mogli miło spędzać czas w dobrze zaopatrzonej bufecie, słuchając audycji ze szkolnego radiowęzła lub spacerując po parku botanicznym, położonym wokół szkoły. Tam będzie również małe zoo i kryte lodowisko. Młodzież będzie także miała możliwość rozwijania swoich pasji i talentów podczas licznych zajęć pozalekcyjnych – językowych, artystycznych i sportowych. Uczniowie będą mogli korzystać z pomocy medycznej w odpowiednio wyposażonym gabinecie lekarskim i stomatologicznym oraz porad psychologa szkolnego. Szkołę będzie stać na finansowanie częstszych wycieczek turystycznych do pięknych zakątków naszej Ojczyzny i Europy oraz do teatru, kina czy opery.

W takiej szkole najważniejsze jednak będą wartości moralne, szacunek i wzajemna pomoc.

---

⁵ Praca zbiorowa uczennic klas III gimnazjum

6. „ Mądrość, światło, nauka” – powrót po półwieczu szkolnictwa licealnego do Baranowa Sandomierskiego.

Po 52 latach przerwy do Baranowa Sandomierskiego powróciła szkoła średnia - Liceum Ogólnokształcące. Jej ponowne powstanie było możliwe dzięki decyzji Rady Powiatu w Tarnobrzegu. Uchwałą z dnia 25 marca 2002 roku powołano w miasteczku 3- letnie liceum ogólnokształcące na podbudowie gimnazjum. Do powstania tej nowej i niezbędnej w gminie placówki oświatowej swoim ogromnym zaangażowaniem i poświęceniem przyczynili się również pani Alina LIS - pełnomocnik starosty ds. tworzenia liceum i pan Kazimierz Ślęzak - burmistrz miasta i gminy. To oni wyrównali szanse i stworzyli miejscowej młodzieży warunki do nauki w liceum.

3 września 2002 roku nastąpiła uroczysta inauguracja roku szkolnego 2002/ 2003 - pierwszego roku szkolnego w murach Liceum Ogólnokształcącego w Baranowie Sandomierskim dla jego 23 uczniów. Licealiści - uczniowie nowo utworzonej szkoły pochodzą z miasta i okolicznych wiosek gminy Baranów Sandomierski, wiosek sąsiedniej gminy Padew Narodowa, a także z Tarnobrzega. Potrzebną wiedzę przybliżyć im będzie grono 13 wspianiałych i doświadczonych nauczycieli. Na razie w liceum baranowskim jest tylko jeden oddział klasowy, ale na pewno w przyszłości będzie ich więcej.

Świadcami tego doniosłego wydarzenia we współczesnej historii baranowskiej oświaty byli nie tylko rodzice uczniów, ale także " przyjaciele i sympatycy" baranowskiego liceum : władze samorządu miejskiego ,gminnego i powiatowego (pani Kazimiera KWIATKOWSKA - Przewodnicząca Rady Osiedla , pan Kazimierz ŚLĘZAK - Burmistrz Miasta i Gminy, pani Alina ZASADNIA - Skarbnik Miasta i Gminy, pani Bożena STOCH - Sekretarz Urzędu Miasta i Gminy, pan Zbigniew RĘKAS Starosta powiatu tarnobrzesckiego, pan Jerzy SUDOŁ – Wicestarosta powiatu tarnobrzesckiego) oraz zaproszeni dyrektorzy okolicznych gimnazjum i szkół podstawowych w gminie Baranów Sandomierski.

Uroczystość rozpoczął wykład inauguracyjny o przeszłości szkolnictwa ponadpodstawowego w mieście i gminie, wygłoszony przez historyka szkolnego - panią Barbarę KLARMAN. Ważnym momentem tej uroczystości było oficjalne powołanie przez starostę pani Aliny LIS na stanowisko dyrektora baranowskiego liceum ogólnokształcącego. Miłym gestem z strony władz powiatowych był dar starostwa dla nowo utworzonej szkoły - komplety podręczników i lektur szkolnych przekazanych do biblioteki szkolnej. Do powiększenia warsztatu dydaktycznego liceum przyczyniła się również znaczna darowizna byłej uczennicy i mieszkanki miasta pani Wisławy Wilczyńskiej. Symboliczne prezenty na nowy etap edukacji szkolnej otrzymali także uczniowie od rady osiedla. Na początek wspólnej 3- letniej pracy uczniowie powitali swoich nauczycieli i wychowawcę pięknymi słowami roty przyrzeczenia i bukietami kwiatów.

W swojej tradycji nowe liceum nawiązuje do chlubnej przeszłości i tradycji baranowskiego Miejskiego Prywatnego Gimnazjum Ogólnokształcącego, które istniało w miasteczku tuż po II wojnie światowej przez 5 lat. Jedynymi pamiątkami, które po nim pozostały to stare świadectwa uczniowskie oraz pamiątkowa tablica pierwszych i zarazem ostatnich jego absolwentów.

Przed uczniami i nauczycielami Liceum Ogólnokształcącego w Baranowie Sandomierskim lata wyteżonej i owocnej pracy : w zdobywaniu wiedzy i umiejętności przez młodzież licealną, dzielenia się z nimi " źródłami mądrości" przez nauczycieli i wychowawców.

7. Grono pedagogiczne, absolwenci i Rada Rodziców Publicznego Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim

Grono pedagogiczne Publicznego Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim w latach 1999 – 2005

- Dyrektor Szkoły: mgr Alina LIS

- Nauczyciele bloku przedmiotów humanistycznych:
  - język polski: mgr Alina LIS, mgr Danuta LIS
  - historia, wiedza o społeczeństwie: mgr Barbara KLARMAN, mgr Barbara ŚLEDŹ (2000-2002), mgr Wioletta STEC- KUŁACZ (od 2002 r.)
  - sztuka: mgr Renata ALBERSKA
  - język angielski: Sławomir ŁOBODA (1999-2000), mgr Halyna KOT (2002/2003), mgr Grzegorz DRZYMAŁA(od 2003 r.), mgr Lucyna CHROBAK (2004/2005)
  - język francuski: Beata FRAŃCZAK
  - religia: ks. mgr Andrzej MACHOWICZ, ks. mgr Mirosław WOŁOSZ (2001-2003), mgr Stanisław SŁAWIŃSKI (2003/2004)

- Nauczyciele bloku przedmiotów matematyczno-przyrodniczych:
  - matematyka: mgr Sylwia PODCZASI (1999-2002), mgr Małgorzata KWINTOWSKA (od 2000 r.), mgr Bernadetta Węcowska (2002/2003), mgr Grzegorz SERWAN (od 2003 r.)
  - biologia: mgr Maria WIĄCEK
  - geografia: mgr Grażyna STEPIEŃ
  - fizyka z astronomią: mgr Mariusz WOŁOSZ
  - chemia: mgr Mariusz WOŁOSZ (1999-2002), mgr Marzena GORZAŁA (od 2002 r.)
  - technika: mgr Mariusz WOŁOSZ (2001/2002), mgr Ryszard JARZĘBSKI (od 2002 r.)
  - informatyka: mgr Mariusz WOŁOSZ, mgr Małgorzata KWINTOWSKA(2001-2003) mgr Grzegorz SERWAN (2004/2005)

- Nauczyciele innych przedmiotów:
  - wychowanie fizyczne: mgr Dorota KRZEMIENIŃ- BARSZCZ, mgr Joanna TATARA (2002/2003)
  - świetlica szkolna : mgr Joanna POPIOLEK (2000/2001), mgr Krzysztof STAWIARSKI (od 2001r.)
  - biblioteka szkolna: mgr Krzysztof STAWIARSKI(od 2001 r.) , Maria HYNOWSKA (2003/2004)
  - pedagog szkolny: mgr Ewa Monika WOŁOSZ- SZCZEPAN (od 2000 r.)

- Opiekunowie Samorządu Uczniowskiego: mgr Sylwia Podczasi (1999-2002), mgr Mariusz WOŁOSZ (1999-2002), mgr Dorota KRZEMIENIŃ- BARSZCZ (2002-2005), mgr Barbara KLARMAN (2002-2005), mgr Sławomir ŁOBODA (2002/2003), mgr Joanna TATARA (2002/2003), mgr Wioletta STEC- KUŁACZ (2003-2005), mgr Grzegorz SERWAN (2003-2005)

**Absolwenci Publicznego Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim
w latach 2002 – 2005**

- w 2002 r.

z klasy III „A” - wychowawca: mgr Barbara KLARMAN	z klasy III „B” – wychowawca: mgr Sylwia PODCZASI
Anna Babińska	Bartosz Antończyk
Magdalena babińska	Marcin Babiński
Łukasz Białek	Ewelina Barszcz
Tomasz Białek	Sylwia Barszczewska
Marta Chwałek	Piotr Chmielowiec
Beata Dąbek	Malwina Janik
Adam Dworak	Grzegorz Jaremczuk
Natalia Gil	Mariusz Kidacki
Katarzyna Kapłan	Małgorzata Kołek
Norbert kapłan	Mateusz Król
Anna Kołek	Ksenia Machaj
Katarzyna Kołek	Jacek Mroziński
Tomasz Krawczuk	Łukasz Panek
Elżbieta Maj	Natalia Pawełek
Monika Przybyłek	Józefa Pek
Bartosz Ramos	Agata Pięda
Sylwester Rolek	Beta Pieda
Adam Sadecki	Wioletta Pitra
Marta Sulmowska	Agata Sudół
Michał Ślęzak	Anna Surowiec
Tadeusz Ślęzak	Paweł Surowiec
Mateusz Wdowiak	Anna Szal
Ilona Widuch	Paweł Szal
Tomasz Wójcik	Grzegorz Szlęzak
	Barbara Wrona

- w 2003 r.

z klasy III „A” - wychowawca: mgr Grażyna STĘPIEŃ	z klasy III „B” – wychowawca: mgr Barbara ŚLEDŹ, mgr Barbara KLARMAN
Karol Babiński	Joanna Babińska
Tomasz Babula	Paulina Bajor
Grzegorz Barszczewski	Mateusz Bernat
Marta Burek	Izabela Biernat
Marzena Drogoń	Konrad Byczek
Wiktor Dudek	Kamil Dobrowolski
Krzysztof Durda	Barbara Graniczka
Tomasz Kmuk	Tomasz Kacprzak
Dorota Kopeć	Łukasz Kaczak
Iwona Kopeć	Karolina Kłos
Malwina Kowalczyk	Natalia Mazur
Wioletta Madej	Anna Nowak
Jadwiga Malinowska	Marcin Opala
Grzegorz Misterka	Magdalena paciorek
Dariusz Motyka	Monika Polek
Piotr Motyka	Krzystian Satara
Katarzyna Pławiak	Robert Słonina
Ewelina Romanek	Łukasz Solarski
Justyna Sławińska	Mateusz Szewc
Beta Stasiów	Agata Szpyt
Ewelina Stefanek	Michał Ścipień
Mateusz Sudół	Joanna Ślęzak
Michał Sudół	Paweł Ślęzak
Wojciech Sudół	Małgorzata Zakrzewska
Mateusz Surowiec	Dawid Zięba
Jolanta Wolak	Barbara Ziolo
Anna Zarzycka	

- w 2004 r.

Z klasy III „A”- wychowawca: mgr Małgorzata KWINTOWSKA	Z klasy III „B” – wychowawca: mgr Mariusz WOŁOSZ	Z klasy III „C” – mgr Grzegorz SERWAN
Monika Chmielowiec	Bogusława Bajda	Kamil Barszcz
Przemysław Chmielowiec	Agnieszka Barszczewska	Natalia Biało
Bogusław Grams	Krzysztof Biesiadecka	Edyta Bosak
Kamil Jata	Mirosław Brożyna	Paulina Gorazd
Anna Kołek	Piotr Burdzel	Hubert Hynowski
Monika Kołek	Damian Grabowski	Marcin Kwiatkowski
Ewelina Lis	Robert Grzesiak	Andrzej Lis
Piotr Lombara	Małgorzata Kaczak	Krzysztof Motyka
Dariusz Marek	Klaudia Kamuda	Patryk Motyka
Katarzyna Motyka	Krzysztof Leszkowicz	Ewelina Obara
Piotr Smykla	Rafał Majlinger	Paweł Partyka
Damian Pitra	Sylwia Młodzik	Karolina Trębacz
Janusz Przywara	Anna Pluta	Katarzyna Rzeźwicka
Mariusz Przywara	Magdalena Polek	Tomasz Smykla
Artur Szlęzak	Magdalena Przybyłek	Natalia Soboń
Łukasz Trela	Anna Saja	Ludmiła Szeliga
Marcin Wdowiak	Karol Skura	Joanna Ślęzak
Piotr Wolak	Justyna Stachnik	Michał Ślęzak
Jakub Zięba	Damian Ślęzak	Małgorzata Trela
	Jan Trela	Janusz Zasadni
	Michał Wilczyński	Natalia Zasowska

- w 2005 r.

Z klasy III „A” – wychowawca: mgr Danuta LIS	Z klasy III „B” – wychowawca: mgr Wioletta STEC-KUŁACZ, mgr Agnieszka PŁAZA
Ewelina Badawika	Karolina Antończyk
Ewelina Baran	Kamil Białek
Kamil Ciejka	Jarosław Biesiadecki
Konrad Dobrowolski	Paulina Brzostowicz
Jakub Grela	Anna Chwałek
Krzysztof Jarosz	Nina Farbisz
Józef Kołek	Patryk Gawel
Dariusz Koper	Karolina Gorczyca
Bartosz Król	Paweł Graniczka
Anna Kupiec	Małgorzata Leszkowicz
Joanna Kwiecień	Dawid Mazur
Katarzyna Kwiecień	Anna Misterka
Anna Leszkowicz	Łukasz Panek
Kinga Motyka	Karol Pitra
Sławomir Motyka	Wojciech Radłowski
Kamil Paciorek	Joanna Radzimowska
Lidia Partyka	Ewa Rutyna
Małgorzata Pięda	Dorota Serwan
Marcin Przybyło	Kamil Smykła
Ewa Stępień	Tomasz Solarski
Karolina Śnieżek	Bożena Surowiec
Wojciech Szal	Paulina Szewc
Joanna Wilk	Wojciech Ślęzak
Damian Witkowski	
Bogdan Ogiba	

Przewodniczący Samorządu Uczniowskiego : -Małgorzata Kołek (1999/2000)
 -Ilona Widuch (2000/2001, 2001/2002)
 -Paweł Partyka (2002/2003)
 - Klaudia Kamuda (2003/2004)
 - Anna Zasadnia (2004/2005)

**Rada Rodziców Publicznego Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim
w latach 2002 – 2005**

- **w roku szkolnym 1999/2000:**
  - przewodnicząca : p.Ewa KRAWCZUK
  - zastępca: p.Zofia KOŁEK
  - skarbnik: p. Maria WDOWIAK
  - sekretarz: p. Barbara BARSZCEWSKA
  - członkowie: p.Janina Ślęzak, p.Alina Zasadnia, p. Edward Dworak
- **w roku szkolnym 2000/2001:**
  - przewodnicząca : p.Ewa KRAWCZUK
  - zastępca: p.Zofia KOŁEK
  - skarbnik: p. Maria WDOWIAK
  - sekretarz: p. Barbara BARSZCEWSKA
  - członkowie: p.Janina Ślęzak, p. Edward Dworak, p. Mirosław Durda,
p.Maria Hawryluk, p. Aldona Ścipień
- **w roku szkolnym 2001/2002:**
  - przewodnicząca : p.Edward DWORAK
  - zastępca: p.Ewa KRAWCZUK
  - skarbnik: p. Maria WDOWIAK
  - sekretarz: p. Barbara BARSZCEWSKA
  - członkowie: p.Alina Zasadnia, p.Zofia Antończyk, p.Zbigniew Zasadni,
p. Teresa Soboń, p. Wiesław Partyka
- **w roku szkolnym 2002/2003:**
  - przewodnicząca : p.Zbigniew ZASOWSKI
  - zastępca: p.Dorota BABIŃSKA
  - skarbnik: p. Maria WDOWIAK
  - sekretarz: p. Janina WILK
  - członkowie: p.Zofia Antończyk, p.Barbara Barszczewska
p. Teresa Soboń, p. Wiesław Partyka
- **w roku szkolnym 2003/2004:**
  - przewodnicząca : p.Zbigniew ZASOWSKI
  - zastępca: p.Alina ZASADNIA
  - skarbnik: p. Maria WDOWIAK
  - sekretarz: p. Janina WILK
  - członkowie: p.Zofia Antończyk, p. Teresa Soboń, p. Wiesław Partyka
- **w roku szkolnym 2004/2005:**
  - przewodnicząca : p.Alina ZASADNIA
  - zastępca: p.Beata JANCZY
  - skarbnik: p. Janina KISIEL
  - sekretarz: p. Janina WILK
  - członkowie: p. Bogusława Solarska, p. Zofia Antończyk, p. Ryszard Gotfryd

Bibliografia:

1. Władysław Henning: „Baranów Sandomierski – dzieje miasta i rezydencji, właściciele, problemy urbanistyczno-konserwatorskie”, Rzeszów 1991
2. Barbara Klarman – „ Miejskie Prywatne Gimnazjum Ogólnokształcące w Baranowie Sandomierskim „ (maszynopis)
3. ks. Józef Majka: „ Na krzywych liniach” Fundacja Jana Pawła II, Rzym- Lublin 1993
4. Janina Muller : Mój pierwszy bal” (rękopis)
5. Andrzej Osiński: „ Baranów Sandomierski – miasto, zamek, gmina”, Oficyna Wydawnicza „APLA”1999
6. Bolesław SolarSKI: „Z Sambora do Łęczycy 1927 – 1990”, Łęczycza 1997
7. ks. Henryk Stochel: „ Dzieje miasta i parafii Baranów Sandomierski – w dwudziestolecie przyczółka mostowego na Wiśle”, Baranów Sandomierski 1964 (maszynopis)
  5. Alina Szymczyk : „ Baranów i okolice – dawno i dziś”, Wydawnictwo Samorządowe 1995
9. ks. Waclaw Tomczyk: „ Z życia męskiej drużyny harcerskiej.” (maszynopis)
10. Protokoły posiedzeń Rady Pedagogicznej Publicznego Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim w latach 1999-2005.
11. Protokoły spotkań Samorządu Uczniowskiego Publicznego Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim w latach 1999-2005.
12. Protokoły spotkań Rady Rodziców Publicznego Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim w latach 1999 –2005.
13. Kroniki Publicznego Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim.
14. Złota Księga Publicznego Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim.
15. ” Gazeta Gminy Baranów Sandomierski”- nr 1/2003, nr 2/2003, nr 4/2003, nr 6/2003, nr 11/2004, nr 12/2004, nr 13/2004, nr 15/2004, nr 19/2004, nr 21/2005, nr 24/2005, nr 25/2005.
16. Dzienniki lekcyjne Publicznego Gimnazjum w Baranowie Sandomierskim w latach 1999-2005.
17. Dzienniki lekcyjne Miejskiego Prywatnego Gimnazjum Ogólnokształcącego w Baranowie Sandomierskim w latach 1944 –1950.
18. Praca zbiorowa uczennic klas III gimnazjum